

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉันทมาชิกมาประชุม ๑๘๘ ท่าน
ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม การประชุมตามระเบียบ
วาระ เรื่องที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ประชุมทราบคือ ได้รับหนังสือ
จากกระทรวงมหาดไทย แจ้งว่าตามที่ได้ประกาศพระราชกฤษฎีกา ให้
ตั้งเนืองการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ จังหวัดพระนครศรี
ธรรมราช ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทดว่าง พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้น บัดนี้
การเลือกตั้งได้เสร็จสิ้นลงแล้ว และผลของการเลือกตั้งปรากฏว่า
นายจันทิทธิชัย อุทขิตต์ ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทน
ตำแหน่งที่ว่าง

บัดนี้ นายจันทิทธิชัย อุทขิตต์ ได้มา ณ ที่นี้แล้ว ฉะนั้น ขอให้
นายจันทิทธิชัย อุทขิตต์ ได้ไปรายนชานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อที่ประชุมตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ขอให้ปฏิบัติและว่าตามข้าพเจ้า ซึ่ง
จะอ่านว่า ข้าพเจ้า (ออกชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมสภา
ผู้แทนราษฎรว่า จะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร
ไทยทุกประการ

นายจันทิทธิชัย อุทขิตต์ (พระนคร) : ข้าพเจ้า (ออกชื่อผู้
ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า จะรักษาไว้และ

พลเรือโท หลวงสนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เกษตร : เรียงรถนาที่ไปทำงานภาคอีสานเท่าที่ปรากฏว่าทำงานได้ผลดี แต่ที่ทนายสมัครว่าถ้าตกลงไป ๓๐ เมตรแล้ว ไม่สามารถสูบน้ำขึ้นได้ ยังไม่ได้รับรายงานผล ผมจะไปสอบถามเขา ดูถ้าสูบไม่ได้ก็จะแก้ไขหรือกำลังเครื่องยนตร์ไม่พออะไรต่าง ๆ ในเรื่องฝนแล้งนี้ ความจริงทางรัฐบาลก็ได้คิดว่าจะจ้างผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์ มาทดลองในชนบทกำลังเจรจา ผมขอเรียนว่าได้รับจดหมายจากอธิบดีกรมกสิกรรมเมื่อวานนี้ ในอเมริกาเองในรัฐเท็กซัส เติระโอคตาฮามาฝนแล้งมานานแล้ว เวลานี้รัฐบาลก็ยังไม่ได้ทำอะไร คือถ้าหากว่าไม่มีเมฆ ไม่มีอะไรก็คงจะแก้ไขไม่ได้ นอกจากรัฐบาลให้ยืมเงินไปใช้เท่านั้นเอง สำหรับที่นาที่บางตำบลที่ทนายสมัครถามว่าฝนไม่ตกเลยจะช่วยเหลืออย่างไร นั้นก็ได้ให้เจ้าหน้าที่ไปดู ความจริงถ้าหากว่าขาดของอย่างนั้นถ้าได้รับรายงานมากกระทรวงเกษตรก็ไม่ได้นั่งนอนใจจะต้องลงไป นอกจากรถนาแล้งยังมีต้นน้ำขนาดโตอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนืออยู่มากเหมือนกัน บางครั้งลงไปช่วยเหลือได้

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ผมขอกราบ

เรียนชกถามอีกนิด คือว่าเท่าที่ทนายกรณาชแจ้งบอกว่าในจำนวนตำบลต่าง ๆ ที่กราบเรียนมาเดี๋ยวนี้ ถ้าหากว่าฝนไม่ตกหรือได้รับรายงานมาทางอำเภอหรือทางจังหวัดแล้ว ทางท่านจะกรมจัดการช่วยเหลือไปนั้น คือขออย่างนเรื่องรายงาน ไม่รายงาน ภาคอีสานฝนแล้งรู้สึกว่าเป็นกรรมวิบากไม่เท่าไร เมื่อไม่เป็นอย่างนั้นเรื่องอะไร มันเป็นเรื่องแล้งกันมานานแล้ว รู้สึกว่าทางสนใจของบ้านเมืองนั้นรู้สึกว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ถ้าหากว่าฝนแล้งหลาย ๆ ตำบลเช่นนี้ ทางท่านรัฐมนตรี

จะกรุณา คือขอให้โทรเลขตามไปทางจังหวัด ถ้าได้ความว่าแท้จริง
 ตามที่สมัครเรียนมานั้นจะกวดเรียนโดยเหตุใดหรือไม่ นั้นประการหนึ่ง
 อีกประการหนึ่งตามที่ท่านได้แจ้งให้ทราบก่อนขอทุนในภาคอีสานมี ๓๕
 ตำบล มีนามตามลำดับ ๒ ตำบลไว้ใน ๒ ตำบลในภาคอีสานโดยเหตุใด
 ด้านการขาดปรุชานเพียงหนึ่งตำบล อีกหนึ่งตำบลในภาคอีสานเกิดฝน
 แดงก็สามารถเอาเครื่องอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ไปช่วยเหลือได้ อีกชนหนึ่ง
 หมดชนซึ่งท่านกล่าวไว้ถึง ๓๐ ตำบลในภาคอีสานนั้นแล้วจำนวน ๓๐
 ตำบลที่ท่านจะมอด การช่วยเหลือได้อย่างไร ทั้งนี้สำหรับเรื่องเคยถูก
 การบรรเทาให้ฝนตกโดยอาศัยเครื่องวิทยาศาสตร์เท่าที่ใครจะทำได้ตาม
 เมืองไทยของเรานั้นคิดค้นใจในการที่จะอาศัยเครื่องมือเหล่านี้มาช่วยหรือ
 ไม่ประการใด

พลเรือโท หลวงสนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตร : ในเรื่องที่จะให้สอบตามไปนั้น กระทรวงเกษตรยินดีจะสอบ
 ตามไปให้ ตามธรรมดาสำหรับกระทรวงเกษตรแล้ว เมื่อได้รับรายงาน
 ไม่ให้จากผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออำเภอ แม้แต่ผู้แทนราษฎรส่งมาแต่
 หมดก็ได้ ให้โทรเลขตอบตามแต่ได้ส่งการไปทกราาย ส่วนที่ถามว่าในภาค
 ๒ ตำบล ขาดปรุชานเท่าใดหนึ่งตำบลนั้นจะมีวิธีการช่วยเหลือ
 อย่างไร ได้เรียนแต่ความมีการอุปทาน ส่วนภาคอื่นนั้นขอเรียนว่าโดยส่วน
 เรากำ ตั้งทำ โครง การ สร้าง ค้าง เกษ นา ซึ่ง ก็ ต้อง ทำ ไป ตาม กำ ตั้ง งบประมาณ
 งบประมาณแต่ละได้เริ่มมาหลายปีแล้ว ซึ่งแต่เดิมยังไม่เคยทำมาเลย ในชก ๓
 ทตามตงเครื่องมอดวิทยาศาสตร์ในการเรียกฝน ผมขอเรียนว่าเป็นชน
 หมดของทางวิทยาศาสตร์ เราก้จะเอา มา ทดลอง ถ้าได้ผลก็อาจจะใช้ได้

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : ผมขอกราบ
เรียนตามข้อที่หนึ่ง ในจำนวนเนื้อหา ๑๕ ด้านไว้ ทางชลประทาน
ได้ดำเนินการชลประทานนั้นสามารถช่วยเหลือ ชาว นา ด้รปรอบ ยอด เป็น
เนื้อที่ซึ่งสามารถช่วยชาวภาคอีสานได้สักไร ในจำนวนเนื้อหาทั้งหมด
๑๕ ด้านไว้ สามารถที่จะช่วยด้วยการชลประทานได้สักไร

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร : สำหรับนาที่ไ้เรียนแล้วว่ามี ๒ ด้านไว้ ทางชลประทาน
ทำอยู่เวลานี้ช่วยได้หนึ่งด้านไว้ ส่วนสำหรับนาตอนกรมโครงการสำหรับ
ข้างเกินนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทู้ข้อที่ ๓ ของนาย
พินิจ รอดเอก พัฒนา นวัตกรรมนานนท์ เรื่องผู้ครองประเทศปกครอง
บ้านดอน ตามกระทรวงมหาดไทย

นายพินิจ รอดเอก พัฒนา นวัตกรรมนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยตาม ที่ได้
พิมพ์ในข้อที่ ๓ ของสภาผู้แทนราษฎร ๓ เดือนแล้วนั้น ดังต่อไปนี้

๑. ในคราวเกิดอุทกภัยขึ้นในตำบลบ้านดอนเขตเทศบาลเมือง อําเภอบ
เมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๘๐ ซึ่งเป็นที่ทราบ
กันอยู่แล้วว่าต้องสูญเสียชีวิตไปถึง ๑๐๐ ด้านบาท แต่ผู้ประธม
อํานาจของไทยของชาติผู้อื่น เช่นชาติยิวหรือพวกฟองแฉะชาติทาง
ประธมก็มาทำมาหากินอยู่ไม่พอย่น จอทราบว่ามี นอกจากทางราชการ
ได้ช่วยเหลือในเรื่องเครื่องอุปโภคบริโภคแล้ว กระทรวงมหาดไทยจะ
ดำเนินการประการใดเพื่อให้ผู้ประธมอํานาจไทยได้มาช่วยกัน ตลอดจนมี
สถานที่ประกอบอาชีพ ซึ่งดงนแค้นอาชีพในทางกฎกระทรวงนั้นเป็นประจํา

๕. แผนผังเมืองถ้าหากเจ้าหน้าที่จะทำไปแล้ว เมื่อมีการตั้ง

กรรมการจะให้คณะกรรมการได้มีส่วนร่วมพิจารณาเพื่อ ความรอบ
คอบถี่ถ้วน จะได้ไม่เกิดข้อยุ่งยากขึ้นในภายหลังเช่นจะได้หรือไม่

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทย ; กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ของท่านผู้แทน
ผู้แทนราษฎรต่อไป ๑. กระทรวงมหาดไทยได้จัดให้มีการก่อสร้าง

อาคารชั่วคราวเพื่อชดเชยเหตุอุปสรรคภัยครุณโดยอุทกภัย และ ประกอบ
การค้าในทิวาภิรมณ ๒. ผังหน้าเมืองในเขตเทศบาลเมืองสุราษฎร์ธานี

และในปัจจุบันนี้กำลังเร่งรีบพิจารณาผังเมืองปรับปรุงในบริเวณตลาด
บ้านดอนให้เหมาะสมกับสภาพของท้องถิ่น ซึ่งเมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว

พร้อมแล้วก็จะได้ให้ราษฎรผู้ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินนั้น ได้จัดสร้างอาคาร
บ้านเรือนเป็นสถานที่ประกอบอาชีพต่อไป ทั้งนี้เจ้าหน้าที่จะดำเนินการ

อยู่แล้ว ๓. สำหรับการวางผังนगरหลวงมหาดไทยได้พยายามพิจารณา
อย่างรอบคอบและระมัดระวังที่สุดเพื่อให้ถูกต้องตาม หลักวิชาการ และ

เหมาะสมกับท้องถิ่นซึ่งมีหลักการใหญ่ ๆ คือ ๑. ใช้พื้นที่ให้เป็นประ
โยชน์ทั้งหมด ๒. จัดให้เป็นบริเวณค้าขายตามสภาพเดิม จัดวางแนว

ถนนให้กว้างเพื่อสะดวกต่อการจราจรเป็นการป้องกันอุบัติเหตุอันอาจจะเกิด
ขึ้น ส่วนอาคารนगरหลวงมหาดไทยเห็นสมควรให้เป็นตึกทั้งหมด แต่

จำเป็นต้องผ่อนผันให้แก่ผู้ที่ไม่สามารถจะปลูกตึกได้ โดยผ่อนให้สร้าง
เป็นไม้ได้บ้างตามสมควรแก่กรณี ๓. การปรับปรุงบริเวณตลาดบ้านดอน

มิใช่เป็นการสร้างเมืองใหม่ตามนัยแห่งกระทู้ถาม นี้ แต่เป็นเพียงปรับ
ปรุงส่วนหนึ่งของแผนผังเมืองเท่านั้น

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) :
ท่านประธานคณะกรรมการ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาตรวกันขอให้ทำตามที่ผมบอก
เพราะข้อเท็จจริงมีอยู่แต่ความจริงมีอย่างไรก็ไป
แต่อย่างที่เคย อย่างที่ตามเมื่อก่อนเขาว่าไปเขาว่าตทาน ถ้าไม่อย่างนั้น
ผู้คนที่เคยไม่ได้ตาม

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) :
นี่ข้อเท็จจริง ไม่ได้อภิปราย ท่านประธานกรุณาฟังสักนิด ไม่ให้
เขียนเขียนหรือครับ เพราะความเดือดร้อนของราษฎรเดือดร้อนมากเหลือ
เกิน ไม่ใช่มาได้ว่าที่เพื่อเขาประโยชน์ ของกรมการปกครอง คือที่ทาง
รัฐเกิดจะต้องกรมการปกครองเป็นการชักช้า คือความจริงนั้นเมื่อก่อน
มีกฎหมาย ตั้งแต่ปี ๒-๕ อันแต่กระผมได้ยื่นโครงการไปแต่เพื่อให้
ปรับปรุงตามแนวของงาน และสขางนั้นกรมการปกครอง รัฐมนตรีว่าท่านได้
กรุณาเข้ามาปรึกษาด้วยหรือที่เล่าตามโครงการซึ่งผมได้เสนอไป ท่าน
ได้เข้ามาพิจารณาแต่เห็นชอบด้วยตามนั้นหรือที่เล่าไปประการใด ผมขอ
ทราบว่าโครงการชักช้าเป็นการยุ่งยาก ความจริงทำไมไม่ตั้งครา
งาน ตั้งคราจนตั้งทน ไม่ใช่ช้า แต่ของงานกรมการททไปแต่
ข้อประธานโทษนั้นเป็นข้อเท็จจริง ไม่ได้อภิปราย จึงขอตั้งราษฎร
โดยเฉพาะตราบานคนใหม่ ๓ ครั้งแล้ว ครั้งแรกใหม่หรือ ครั้งที่ ๒
ใหม่หรือ ครั้งที่ ๓ หรือทางกลางหมด อย่างนั้นยุ่งยากของการ
ไฟใหม่ตราบานคนนั้น ถ้าหากที่กรมการเป็นรัฐมนตรีมาสมัยก่อน
จะรู้ดีทำไม ใช่เรื่องบุคคลเคย เพราะฉะนั้นราษฎรขอขงให้ตั้งผู้แทน
ไปร่วมด้วยนั้นคดีปัญหายุ่งยากไม่ยากใหม่เรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นในเวลา

วางแผนผังและในเขตที่คาดหมายนั้น... ถ้ามองไปตลอดต่อถึงกมดอยขจร
 ขวางชนโยชไม้มกตงอกประธานแดงขางนน... ไม่ใช้เบ็ดจี่ที่จะทำ
 ให้ราษฎรเกิดเดอมได้ความไม่คชของเงรหน้าท้งคนหรือขงค บค คชบง
 กษของรัฐบาลนน จะทำให้รัฐบาลงพตอยเดบหาย ผมไม่ยอมให้
 รัฐบาลหงษ์หายเพราะการกระทำของบุคคลบงค... สำหรับท่านรัฐมนตรี
 ผมเชื่อและศเชอจากหลาย ๆ คน... แต่จะดีให้ผมผู้ตพ... เชลไปหรือหา
 โครทเชอชอเบคนกวางนนจะชคชขงข่างไร... ขอถามคชบคช

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย... ในเรื่องเกี่ยวกับโครงการที่ลงนามผู้แทน... ผู้
 มุเคยรคได้เสนอพจน... ทางรัฐบาลรับไว้แต่จะพิจารณา... แต่เห็นว่า
 ในเรื่องการที่จะวางแผนผังเมืองนนเป็นเรคชงของ... การที่จะ
 พจนวางผังเมืองยังไม่บงคจจะเขาผู้ชมนกคชขง... เพราะถ้าเขา
 ผู้ชมนกคชขงแสดงออกจจะเป็นการยุ่งยากเดบเดบมากไป... และเรื่อง
 การผังเมืองนกคชขงเรยบชอเดบ... และก็ได้ตั้งไปใช้จชชคพิจารณา
 เวนถนถางบคกรยและคคคชกปประชาชนอยู่เดบ... ที่จริงไม่น่าจะมี
 บัญหาอะไรอีกสำหรับในเรื่องเกี่ยวกับความคกรรคได้มม... อะไรต่าง ๆ
 ที่ท่านถางชงมานน... ถ้าหากท่านเห็นมีหลักฐานอะไรเดบมาได้... เป็น
 เรื่องชอเท็จจริง... แต่จะพูดอะไรเรยบ ๆ โดยไม่มีหลักฐานนชัพเจ้า
 เถนว่าไม่ใช้เรื่องแต่เป็นการรคปว่าชาราชการโดยใช้เหตุ... สำหรับที่
 จะมีความปกปรกได้มมหรือทจอะไรเกิดชนน... ถ้าหากชัพเจ้าได้รับ
 รายงานได้ทราบแต่มีหลักฐาน... ชัพเจ้าก็จะตงโทษบัญญัติไปตาม
 กฎหมาย... ไม่ได้ปล่อยปละละเลยข่างใด

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) :

ท่านรัฐมนตรีขอขว่าตามหลักฐานอย่างไรให้มาชี้แจง กระผมดีชอบความ
เรียนจากผู้แทนนั้นไม่ใช่พนักงานสอบสวน... ไม่สามารถจะรู้ได้โดย
ตายลักษณะข้อหาแต่รู้ได้ด้วยการสืบค้น... แต่เอกสารฉบับหนึ่งมีอยู่แต่
เมื่อปี ๒๕๑๑... ประทานจรรยาให้กระผมอย่างใหม่ เพื่จะได้ติดต่อบทาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : - จะถามคำถาม ไม่จำเป็นหรอก
ท่าน มีเรื่องอะไรที่จะไป

นายพันตำรวจเอก พัฒน์ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี)

หม่อมราชวงศ์... ซึ่งเอกสารนั้นเป็นเอกสารทางราชการของ
กรม ๆ หนังสือฉบับนั้น... นักแสดงภาพยนตร์... เคยมีมาแล้ว... กระผม
จึงขอขว่าขอไม่ให้ประสงค์จะขายอะไร... แต่ขอยกความเฉพาะกรรมการ
นั้นไม่ให้ใครอื่น... ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอเมือง นายกเทศมนตรี
แดงดำขารณสัง... จังหวัดเจ้าหนาทผู้เชื่องชาญ... ของกรมโยธาเทศบาลกับ
แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้แทนของราษฎรโดยตรง... อย่างนี้ไม่มี... ใครก็บอกของ
เดย... อย่างนี้ทำไม่ได้... แต่หนังสือฉบับเองเมื่อดานนกระผมก็ให้
รัฐมนตรีมหาดไทยได้อ่านและดูเหมือนกันเพื่อสำหรับจะได้แก้ไขกฎหมาย
มีเรื่อง... ไม่ใช่ไม่มี... ไม่ใช่อยู่เฉย ๆ... จะเสนอตัวมาเป็นกรรมการ
แดงการเขาเป็นกรรมการนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องดี... มนอาจจะถูกหาด้วย... ไม่
ใช้เรื่องดี... แต่แน่ใจตัวเองว่าไม่สกลปรกจึงได้ขอเข้าร่วมขอ... แต่ท่านจะ
ให้เอาหลักฐานมาเสนอท่านเป็นวิธีที่ไม่ใช่เช่นนั้น... กระทรวงมหาดไทย
เองมีเครื่องไม้เครื่องมือพร้อมที่จะสอบสวนเขาจับเท็จจริงเรื่องได้... อย่าง
ได้... แต่จากกรมในฐานะผู้แทนกรมของมอทไหน... มากมาด้วยกัน
อย่างนี้ถ้าหาก จะต้องการให้หลักฐานแดงกระผมขอระลึกเพียงอย่างเดียว

เรื่องของความโหด แต่ถ้ามหากว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้
สั่งลงไปแสดงความเป็นอย่างนั้น แต่ยังไม่แก้ไขใหม่เพราะเป็นความโหด

ในเรื่องข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตั้งปรหหรือไม่ตั้งปรกนจะระมัดระวัง
เกิดขึ้นแต่ก่อนหน้าพระเจ้าไม่ทราบ แต่ในสมัยข้าพเจ้ามาปกครองนั้นก็
ปัญหาในกระทรวงมหาดไทยนั้นข้าพเจ้าเชื่อว่ายังไม่ แต่ถ้าหากว่าจะมี
ขอให้ท่านตั้งหลักฐาน และคงจะไม่ใช้หลักฐานที่ระมัดระวังใหม่ให้
ตายอย่างใดก็ตาม ก็ขอให้ท่านหลักฐานพอประมาณให้เราจะสืบสาว
เรื่องไปได้ ไม่ใช่ท่านบอกความนั้นต่อปรก ท่านตั้งปรกอะไรในหัวของ
ก็ตาย

ในเรื่องประเพณีหมิ่นหมิ่น ในเรื่องประเพณีข้าพเจ้าจากต่างแดน
เรามีโครงการทั่วประเทศ สำหรับประเพณีตามหมิ่นของเจตนาที่ตั้งคิด
อยู่แต่ก็ แต่โดยเฉพาะจังหวัดสุราษฎร์ธานี ในชายฝั่งทางของรัฐบาล
แต่จะซ้ำหรือเร่ร่อนในชายฝั่งทางของความสำคัญ

นายพันตำรวจเอก พันธุ์ นิลวัฒนานนท์ (สราษฏ์ธานี)

เรื่องแผนผังเมืองนแต่ละคือด้วยขอปรวณราชของ พดลเราทอยากเห็นบ้าน
เมืองด้อยงาม เมื่อตกทานรัฐมนตรีตกลงจากจากแรกเจ้าหน้าทไป
ทาทแรกนแต่ละคือเจ้าหน้าทเทคนิคตรวจเรื่องนตกกว่าเพื่อน แต่ผม
ทราบว่าเป็นนักเรียนนอกด้วยซ้ำไป แต่จากทานรัฐมนตรีไปแก้ไขกระผม
ก็ปลงใจ ทานรัฐมนตรีเราขอรับแต่อย่างนโยบายเราถวายท่านแต่
ก็ จะสามารถเรื่องเทคนิค นกรมตั้งตั้งจาก จากเจ้าหน้าทตามแต่
รัฐมนตรีแก้ไข ส่งสัย ที่ข้าพเจ้าว่าโหด ไม่โหดคนโหด แต่ว่าสภาม
มันโหด ไม่ใช่เรื่องบุคคล เพราะฉะนั้นอย่าให้ โหดอยู่ขงเงินต่อไป

อย่างหนึ่งก็จัดแผนผังเมืองอย่างนั้นตาเราปล่อยให้พอไป ท่านดูซิไฟไหม้
 ก็นทางเดินไปเกือบครึ่งก็โดนกันตั้งแต่ห้องงท่ายไม่มีการขยับอะไรเลย
 มันเป็นเรื่องประมาณที่สุดแล้ว เพราะฉะนั้นตาเราไม่ทำเป็นตอกเป็นเขด
 แล้วมันก็จะไหม้กันอย่างนี้ไป กระผมขอถามว่าท่านคิดหรือว่าแต่
 ตะตอก แต่ตอกนั้นมันจะกว้างไหม้ สก๊กลึกๆ ของตอก หรือของ ห่อของ แถว
 อย่างที่ตาเราอย่างไหนแต่ขอความกรุณาให้เหมือนกัน ไม่อย่างนั้นจะ
 เกิดข้อครหาจนทักว่าตรงหน้าไม้ ๖ คูหา ตรงหน้าไม้ ๘ คูหา ตรงหน้า
 หน้าไม้ ๑๐ คูหา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ นี่เกิดท่าน ขอแล้ว

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา : รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องผังเมืองนั้นเป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่
 เทคนิคเขาจะพิจารณา ในเรื่องส่วนการที่จะพิจารณาว่าดีไม่ ดี เหมาะ
 สมหรือไม่นั้น เราไปพิจารณาประกอบกับภาพภูมิประเทศและภาพใน
 แผนที่ ส่วนในรายละเอียดจะเป็นอย่างไรนั้น สำหรับในเรื่องผังเมืองนั้น
 ทั้งข้าพเจ้าและทั้งเจ้าหน้าที่ก็อยากจะพยายามที่จะให้สถานที่นั้น สวยงาม
 เป็นสง่าราศรีแต่ก็ดูอย่างที่ท่านไปเห็นมานั้นแหละ ทุก ๆ คนก็ต่างไป
 เห็นมาด้วยกันก็อยากให้เกิดเหมือนกัน ความสวยงามและความปลอดภัย
 ก็ย่อมจะต้องจัดแผนผังเมืองให้ให้เหมาะสม ให้มันปลอดภัยไปด้วย
 ในขั้นเสร็จ อีกเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับท่านก็ต่างถึงว่าในการที่จะจัดอาคาร
 ให้ถาวร ให้ปลอดภัย โดยผู้ที่มีกำลังเงินก็จะได้ให้เขาสร้างไป ส่วนผู้
 ที่ไม่มีกำลังเงินรัฐบาลก็ควรจะช่วยเหลือ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้อยู่ใน
 การพิจารณาของรัฐบาลอยู่แล้ว ส่วนจะสำเร็จหรือไม่ก็สุดแต่แต่
 ทางคณะรัฐบาลแต่กำลังเงินที่จะมีให้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทรวงมหาดไทย ข้าราชการ
ที่... ของนายประสัท ไชยะโท กรมราชเลขากระทรวงมหาดไทย

นายประสัท ไชยะโท (ยะลา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้.—
๑. ถนนสายอำเภอรามันห์ - แม่ท้อ ซึ่งมีรถบรรทุกไม่เพียงพอ
ต้องจังหวัดรถยนต์และยานพาหนะเข้ามาได้สะดวก กรมได้โอนเป็น
ทั้งจังหวัดแต่ รถยนต์และยานพาหนะไม่สามารถสัญจรไปมาได้
อย่างเช่นแต่ก่อน เนื่องจากถนนและสะพานชำรุดทรุดโทรม ทำให้ราษฎร
และชาวสวนยางซึ่งเคยใช้รถยนต์บรรทุกยางและสินค้าอื่น ๆ ได้รบกวน
เดือดร้อนเป็นอย่างมาก เพราะไม่ได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
และการขนส่ง ขอทราบว่ามีมาตรการสร้างถนนสายใหม่ให้เร็วให้
รถยนต์และยานพาหนะต่าง ๆ สัญจรไปมาได้ โดยสะดวกโดยด่วนภายใน
ปี ๒๕๕๖ จะได้หรือไม่

๒. ถนนสายอำเภอชะอวด - ตาชี - ประแด่ ถนนและสะพานบาง
แห่งส่วนใหญ่อยู่ในสภาพไม่เรียบร้อยชำรุด เป็นหลุม เป็นบ่อ ทำให้
การสัญจรไปมาของรถยนต์ไม่สะดวก สะพานส่วนใหญ่อยู่ในสภาพไม่
มั่นคงแข็งแรงอาจเกิดชำรุดเป็นอันตรายแก่ผู้โดยสารรถยนต์ได้ ขอถาม
ว่ารัฐบาลจะสร้างถนนสายใหม่ให้ อยู่ในสภาพเรียบร้อย และสร้าง สะพาน
ทุกสะพานให้อยู่ในสภาพมั่นคงถาวรโดยเร็วได้หรือไม่ ถ้าได้จะเรียบร้อย
เมื่อใด

พลโท บุญญติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ของท่านผู้แทนฯ
ผู้แทนฯ—
ผู้แทนฯ—

๑๓. ทางหลวงจังหวัดสายอำเภอรามันห์ - แะหือ ระยะทางยาว

๓๓ กิโลเมตร ตามปกติรถยนต์แต่ละยานพาหนะผ่านไปได้โดยสะดวก
คงมีบางคนซึ่งเป็นคนถนัดใหม่ เมื่อถึงจุดฝนๆ ตกหนัก เจ้าของรถยนต์
บรรทุกสิ่งของหรือเครื่องเหล็ก เครื่องสีข้าว และเครื่องเคี้ยวไม้ซึ่งมี
น้ำหนักมากเกินควรแต่นั่งจนเข้าไป ทำให้ถนนแต่ละสะพานไม่อาจทน
น้ำหนักได้ จึงเกิดการชำรุดทรุดโทรมขึ้น ยกปรักการหนึ่งถนนสายนี้
เนื่องทางเข้าไปในทางน้ำซึ่งมีน้ำไหลเชี่ยวพาดดินอยู่เดิมขย การขุดดินเอาหิน
ขึ้นมาถมถนนจึงกระทำได้ โดยยากแต่ได้ผลดี ประทับกับทางสายนี้
ได้รับงบประมาณการบูรณะและบำรุงก่อสร้าง เป็นจำนวนเงินน้อยมาก
จึงไม่อาจจะคำนวณการก่อสร้างใหม่แต่ได้จัดทำพิธีศุกรราช ๒๕๒๐ ได้

๑๔. ทางหลวงจังหวัดสายอำเภอยะหือ - ตาเซ - ประแดร์ มีบางคน
อยู่ในสภาพไม่เรียบร้อย โดยเฉพาะสะพานซึ่งส่วนมากเป็นสะพานไม้แคระ
จึงไม่มั่นคงถาวร การที่จะสร้างและบูรณะทางหลวงจังหวัดสายนี้ให้
อยู่ในสภาพเรียบร้อยให้การได้สะดวกไป ในคราวเดียวกันนี้ จะต้องใช้
เงินงบประมาณเป็นจำนวนมาก แต่การก่อสร้างจะต้องใช้เวลานาน
พอสมควร เพราะทางสายนี้ระยะทางยาวถึง ๑๘ กิโลเมตร และแนว
ทางตัดไปตัดมาไหลเข้าประกบด้วยสะพานหลายแห่งลำบากแก่การบูรณะ
ซ่อมแซมเป็นอย่างยิ่ง การที่ชำรุดทรุดโทรมมากกเนื่องด้วยเจ้าของ
รถยนต์แต่ละยานพาหนะต่าง ๆ บรรทุกสิ่งของหนักมากจนสภาพพ
ทางไม่อาจจะทานน้ำหนักได้ และในฤดูฝนรถยนต์ตัด เจ้าของรถ
ยนต์ได้ใช้ ใช้หัวของล้อ ซึ่งเป็นเหตุให้ถนนแต่ละสะพานที่ลาดและ
เสียหายมากของจน แต่คงเป็นบางตอนเท่านั้น อนึ่งการที่จะให้กำหนด
ระยะเวลาการก่อสร้างน่าจะแต่ได้เริ่มเมื่อใดนั้น เรียงหย่อมตัดแต่เฉพาะ

งบประมาณที่จะได้รับในปีหนึ่งๆ โดยงบประมาณก่อสร้างและบูรณะทาง
 หาดวงจังหวัดประจำพุทธศักราช ๒๕๒๒ นี้ได้รับอนุมัติเป็นจำนวนน้อย
 มาก แต่รัฐบาลมีความจำเป็นของพิจารณาแย่งเฉยไปตั้งจ่ายตาม
 จังหวัดต่าง ๆ ให้ดำเนินการตามส่วนมากและน้อยตามลำดับความสำคัญ
 และความจำเป็นเหตุถึงกัน โดยเฉพาะในฐานะที่จังหวัดบางแห่งซึ่งมี
 ความสำคัญในทางยุทธศาสตร์ย่อมมีความจำเป็นในการใช้งบประมาณ
 เป็นจำนวนมากเพื่อนำไปดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จเป็นกรณีแรก เพื่อ
 ให้ทันกับเวลาและเหตุการณ์ แต่อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาโดยทั่วไป
 ก็จะเห็นได้ว่ารัฐบาลเร่งรัดงาน สร้าง และ บูรณะ ทาง หาดวง จัง หัด ให้
 เจริญก้าวหน้าเป็นลำดับมาช้านาน

นายประสาท ไชยะโท (ยธสา) : กระผมขอเรียนถามต่อไป
 อีกว่า คือเมื่อปี ๒๕๑๕ รัฐบาลได้จ่ายเงินให้ไปสำหรับบูรณะถนนซึ่ง
 เป็นทางหาดวงจังหวัดสายรามอินชามอเตอร์เวย์ทั้งหมดหนึ่งแฉับหนึ่งบาท
 แต่ผลของงานที่ได้รับนั้น ความจริงไม่ถูกต้องของจำนวนเงินที่ได้จ่ายไป
 แม้ทางหาดวงสายอื่นก็เช่นเดียวกัน แต่โดยเฉพาะทางสายรามอินชามอเตอร์
 ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบบอกว่าจำเป็นจะต้องทำผ่านร่องน้ำ และ
 ให้รถยนต์เดินผ่านได้โดยสะดวกอยู่แล้วนั้น ความจริงไม่ใช่เป็นเช่นนั้น
 ก่อนที่ทางกรมโยธาเทศบาลจะรับเป็นทางหาดวงจังหวัด รถยนต์เดินทาง
 ผ่านไปมาได้ โดยสะดวกจริง แต่ก่อนโอนมาเป็นทางหาดวงจังหวัดรถยนต์
 ก็เดินไม่ได้ เพราะไม่ได้รับการซ่อมแซมกันอย่างจริงจัง และตามราย
 งานที่กระทรวงมหาดไทยได้บันทึกไม่ตรงกับความเป็นจริง ตามที่ท่าน
 ได้ตอบนั้นท่านจะกรุณาตอบส่วนอีกจะได้หรือไม่ ว่าราษฎรในท้องถิ่น

สร้างถนนสายรามอินช่าเป็นส่วนใหญ่ ได้ ไม่เห็นว่าพวกเขาไม่ได้เชื่อ
 สมรรถภาพของเจ้าหน้าที่ดำเนินการสร้างทางหลวงจังหวัดลำปาง การ
 ก่อสร้างได้สิ้นเงินไปหมดแล้วแต่ถนนยังไม่เรียบร้อย แต่รถยนต์ดีบุก
 ตามการทักท้วงจึงโดยไม่มีการวิ่งให้รถวิ่งไปนานแล้ว เพราะถ้ารูป
 ถนนเดิมก็ดีขึ้นแล้ว เพียงแต่ซ่อมแซมถนนที่สร้างสะพานเล็ก ๆ รถยนต์
 ก็เดินได้ เวลาพระราชวรในท้องถิ่นที่สร้างทางหลวงจังหวัดลำปางได้ขอรับ
 อนุญาตสร้างบรณะและควบคุมกันเอง โดยขอรับค่าจ้างตามอัตราที่ทาง
 ราชการได้วางไว้ โดยให้เจ้าหน้าที่ของทางราชการ ควบคุมดูแลอีกทีหนึ่ง
 กระทรวงมหาดไทย จะจัดของ หรือไมทง เพื่อพวกเขา ได้รับการติดต่อ
 รั้นในการใช้รถยนต์ไปมาได้โดยสะดวก ถ้าหากจะให้ทางราชการ
 สร้าง ก็ยังไม่ทราบว่าจะต้องรอไปอีกนานเท่าไร แต่รัฐบาลจะให้
 ราษฎรพวกนี้เข้ามาร่วมมือทำการก่อสร้างทางหลวงจังหวัดลำปางด้วย จะ
 ได้หรือไม่

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอขอยัง ตามที่ท่านสมาชิกได้
 กล่าวไว้ในปี ๒๔๘๔ และ ๒๔๘๕ ทางจังหวัดได้รับเงินอุดหนุนเป็น
 เงินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท สำหรับถนนสายรามอินช่า แต่ผลของงานไม่
 ได้ถึงครึ่งของเงินที่ได้รับงบประมาณ คือยังไม่เหมาะสมควร ในเรื่อง
 ขอรายนางแจ้งว่าคง ในเรื่องแยกกิจการสร้างทางเราก็ได้พยายามที่สุด
 จะได้ ให้ราษฎรมาร่วม คือจ้างจากประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นหรือใน
 หนเองได้มาร่วมกันทำงานแล้วก็ได้ให้รายได้ไปพอที่จะให้ทางสร้างถนนเป็น
 ทางหลวงจังหวัดหรือทางหลวงชนบทก็ตาม ซึ่งเป็นประชาชนในท้องถิ่น
 เหล่านี้จะได้ ใช้เงินเรี่ยรายเป็นไปโดยดี เพราะเป็นทางที่เราสร้าง

ท่านปรารถนาจะให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
 งานก็เป็นภาระตรงกันอยู่แต่... แต่การที่จะมาร่วมกันก็ยังไม่เป็นไปไม่ได้
 เป็นเรื่องทางเจ้าหน้าที่ทางจังหวัดจะได้จ้างเขาพวกในจังหวัดนั้นโดย
 เขากำหนดผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ควบคุมหรือทางอำเภอเป็นผู้ควบคุมออกชนหนึ่ง
 ที่จะให้ทางนั้นเป็นไปโดยเรียบร้อยเป็นผลดี สำหรับเงินหนึ่งแสนสี่หมื่น
 บาทสำหรับทางระยะ ๓๓ กิโลเมตรไม่ใช่เป็นเงินจำนวนมาก เพราะทาง
 ๓๓ กิโลเมตรให้ถนนหนึ่งกิโลเมตรเราจะต้องใช้เงินสี่แสนบาท... แต่เงิน
 เพียงจำนวนน้อยเพียงหนึ่งแสนสี่หมื่นเราดำเนินการสร้างได้ถึง ๓๓ กิโลเมตร
 นั้นนับว่าเป็นผลที่ไม่เลวพอใช้ได้ ส่วนที่ทางนั้นไม่ได้ผลก็มีความ
 นานเป็นข้อเท็จจริงซึ่งจะต้องขอรับได้พิจารณาต่อไปอีกครั้งหนึ่ง
 เพราะว่ามีบางที่อาจจะมิใช่โรคที่เกิดขึ้น ก็จะได้พิจารณาอีกต่อไป

นายประสาธน์ ไชยะโท (ยะลา) : ผมขอเรียนถามต่อไปว่า
 สำหรับถนนที่ได้ปฏิบัติหน้าที่สร้างทางหลวงจังหวัดลำปางนั้นแบบหอและ
 สายต่าง ๆ ในจังหวัดยะลา นั้นปรากฏว่าค่อนข้างมากเป็นชาวอีสานไม่ใช่
 คนพื้นที่ ในอำเภอจังหวัดยะลาขอทราบว่าการที่รัฐมนตรีพิจารณาตั้งสารไป
 ยังจังหวัดขอรับทราบในท้องที่ซึ่งสร้างทางหลวงจังหวัดที่ผ่านไปใน
 เข้ามาปฏิบัติงานโดยขอ ให้ค่าจ้างแรงงานตาม ทศตราของราชการได้
 งบได้ จะได้หรือไม่

ส่วนที่ทางรัฐมนตรี ได้ตอบบอกว่า การสร้างทางกิโลเมตรหนึ่งจะ
 ต้องใช้เงินถึงประมาณสี่แสนบาทนั้น นั้นเป็นความจริง แต่ว่าจำนวน
 สี่แสนบาทสำหรับสร้างทางถนนลาดยางตงนั้น ไม่ใช่เป็นถนนอย่าง
 สร้างอยู่ในลำปางนั้นแบบหอ เท่าที่เจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติไปแล้วรู้สึกว่าการ
 เดิมอยู่อย่างใดก็อยู่อย่างนั้น ยังใช้ไม่ได้ก็เอาเดิมเสียออก ทางกรม

โยจารบ้ทำเองก็เดินไม่ได้ รถมอเตอร์เดินไม่ได้ เมื่อก่อนเมื่อข้าพเจ้าไปหา
เตียงครึ่งก่อนใช้รถขับไปได้ แต่ต่อมาภายหลังกรมโยจารบ้มาทำเตียงเอง
แต่ก็ใช้ไม่ได้ไปไม่ได้ ขอให้ท่านกรุณาตรวจสอบดูและได้โปรดตรวจตรา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอน ท่านรัฐมนตรีได้ตอบแล้ว
จาจะรีบไปตอบดูให้

นายประสพ ไชยมิตร (ยะธา) : ขอสื่อไป ข้าพเจ้าใคร
ขอเรียนถามว่า การสร้างทางหลวง จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งข้าพเจ้าได้เรียนมา แต่
ไม่ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ ชนผู้ใหญ่ ไปตรวจตรา และควบคุม โดยใกล้ชิด
ทำให้การสร้างถนนไม่ได้ผลทำให้เงินวิ่งไหลไปมาก และถ้าหาก ทาง
กระทรวงมหาดไทย จะควบคุมโดยให้ข้าราชการ ชนผู้ใหญ่ ไปดูควบคุม
ตรวจตราอยู่บ่อย ๆ อย่างใกล้ชิด จะได้หรือไม

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา : รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องการสร้างทางที่ว่ามี ไซคนภาคใต้ ความ
จริงข้เรียนว่า โดยปกตินี้เราต้องการจะไซคนในภาคนี้หรือในที่ของ
พื้นที่ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้ส่งไปแต่ ถ้าหากว่าท่านต้องการจะให้ส่ง
ไปอีก ก็ส่งได้เหมือนกัน แต่อย่างไรก็ดี การเอาคนที่จะไปทำงาน
เกี่ยวกับเรื่องค่าแรงงานสำหรับบักซ์ ได้นั้น ค่าแรงงานส่งเงินมีน้อย และ
นอกจากนั้นคนภาคใต้ไม่ค่อยชอบทำงาน ชอบทำสวนอย่างกรดยาง ทำ
เหมืองแร่ซึ่งได้รายได้มากจนนักเช่น การสนใจที่ทางราชการจะไปตั้งตัว
เขามาได้เมื่อเรามั่นคนก็ส่งไปหากันทางนั้นก็ของไซคนยี่ล้าน เพราะคน
ภาคอีสานเป็นคนที่กระหมัดกระหมัดกันนั้น ค่าแรงงานก็ถูก จึงเป็นเหตุ
ให้ไซแรงงานคนภาคอื่น ส่วนที่ท่านบอกว่าให้เอาคนภาคใต้มาทำงานให้
ได้รับค่าแรงงานในอัตราที่ทางราชการกำหนดได้ก็ยินดีในเรื่องเกี่ยวกับ

การที่ปรากฏว่าไม่มีข้าราชการผู้ใหญ่ ไป ไปตรวจตราโดยใกล้ชิดนั้น ใน
 เรื่องทางหลวงจังหวัดก็เป็นหน้าที่ของข้าราชการ จังหวัดแต่ก็เป็นหน้าที่
 ของทางเจ้าหน้าที่จะแผนกทางหลวงจังหวัดส่งไป การที่จะให้เจ้าหน้า
 ผู้ใหญ่ไปตรวจตราก็เป็นเรื่องท้อปได้ยาก เพราะว่าข้าราชการทุกคนที่
 ทำงานอยู่กรมหน้าทศระของปฏิบัติงานของตนเป็นประจำอยู่แล้ว การ
 ที่จะให้ผู้ตรวจตราจังหวัดไปตรวจตราทุกเขตก็ไม่ได้ เพราะ
 ไม่ได้กำลังทางเงินทางคน แต่ต้องไปตรวจทั้งทางเงิน
 ต้องออกกองทองทอง ออก แต่อย่างไรก็ตาม จะขอรับเรื่องไปเพื่อ
 จะได้ไปตรวจตราเพื่อให้งานตรวจตราให้ทางถนนยิ่งขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรบส่วนตรงแล้วนะเห็นหรือ
 พย เรื่องที่ส่งไปตรวจตรา ท่านรัฐมนตรีกรบแล้ว

นายประสาธน์ ไชยะโท (ยะลา) : สองครั้งเท่านั้นหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สามครั้งเท่านั้น ท่านเห็นจะส่ง
 ไป เรื่องตรวจตรากรบแล้ว เรื่องอะไร ๆ ท่านกรบทุกอย่าง

ต่อไปกระทรวงมหาดไทย ของร้อยโท พันธุ์ ณ ถลาง ๑๐๐ กรม
 ๑๐๐ กรม กรมกระทรวงศึกษาธิการ

ร้อยโท พันธุ์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
 ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้ามีความข้องใจในเรื่อง ๑. ครุสภา ซึ่งตั้งขึ้นโดยพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ มีฐานะที่จำกัดให้สมาชิกจำกัดซึ่งชำระค่าบำรุงเป็นรายตัว
 บรรดาผู้ปฏิบัติยังไม่มารถได้ทางอื่นนอกเหนือซึ่งต่างกับสภาอื่น ๆ ที่มีอยู่
 ในขณะนี้ เช่นคณะ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เป็นเหตุให้การใช้จ่าย
 ต่าง ๆ จำต้องแยกจากเงินค่าบำรุงของสมาชิก จึงทำให้การดำเนินงาน

เพื่อตอบแทนแก่บรรดาสมาชิกต้องร่อยหรือไปไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่
เต็มหน้าบรรดาข้าราชการในหน่วยงาน ๆ จึงขอถามว่า

๑. จะจัดการงบประมาณสำหรับดำเนินการโดยไม่แต่เพียงเงิน
ค่าจ้างของสมาชิกดังที่รัฐบาล ปฏิบัติมา แล้วในเรื่องเกี่ยวกับสภาพ
วัฒนธรรม สภาพเศรษฐกิจแห่งชาติได้เพียงใดหรือไม่

๒. ท่านจะจัดการบริการตอบแทนบรรดาสมาชิกให้รัดกุม และมี
ผลยังชีพกว่าที่เป็นอยู่ได้หรือไม่ และจะทำอะไร เมื่อใด

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
ธิการ : ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามของท่านผู้มั่งคั่งทางความคิด ทางความคิด
อันดีอยู่แล้วจะได้รับเงินอุดหนุนเหมือนกัน ได้งบประมาณในการช่วย
เหลืออุดหนุนเหมือนกันไปทุกปี ก็ยังไม่ได้ ในปี ๕๔๘๗ กงไปอุดหนุน
กองงานทางสมาชิกผู้มั่งคั่ง จะสนับสนุนงบประมาณ ให้ได้ เป็น
พิเศษ จะให้บริการของสมาชิกแห่งครุสภาให้ได้รับผลสัมฤทธิ์
สถานกระทรวงศึกษาธิการได้ทำอยู่แล้ว ในครุสภาช่วยเหลือครู
เช่นจ้างเสริมในโรงเรียนของครูวิทยฐานะที่ควรจะให้ได้อย่างไร เช่น
จำในชั้นนี้เมื่อหยุดภาคฤดูร้อน เราให้มีการประชุม เราเรียกว่าประชุม
ปรึกษาปรึกษาเรียกฤดูร้อน ภาคก็ได้เชิญบรรดาสมาชิกมาประชุมให้
มีการฟังปาฐกถาซึ่งได้เชิญผู้ทรงคุณวุฒิไปบรรยายให้ฟัง ในประการ
ที่สาม การศึกษาภูมิภาคเกี่ยวกับความรู้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ ที่ผ่านมาแล้ว
นานาประการ นอกจากทางครุสภาเองได้มณฑลประสงค์ที่จะตั้งสถาน
พยาบาลขึ้นสำหรับรักษาครูผู้เจ็บป่วย แต่เงินรายงไม่มีพอ แต่เงินใน
ขณะนั้น ใช้เงินการค้าของครุสภาเท่าที่จะได้กำไรในบางแห่ง ๆ เพราะฉะนั้น
ต่อไปก็หวังว่าจะได้รับเงินอุดหนุนในเรื่องนี้

ร้อยโท พัฒน์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) : ผมรู้สึกเป็นพระคุณ
 อย่างยิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการได้ให้คำชี้แจงในบาง
 ข้อเกี่ยวกับในเรื่องงบประมาณอะไรต่าง ๆ แท้จริงในเรื่องนี้ ที่กระผม
 เรียนถามนั้นคือเป็นเรื่องปัจจุบัน คือว่าเท่าที่เป็นอยู่ งบประมาณเป็นการตัด
 ภาระของรัฐบาลในอันที่จะมาอุปถัมภ์ทาง ก.พ. แต่ก็เป็นภาระแก่
 บรรดาครูทุกคนที่จะต้องเสียตายเป็นเงินบัตร ๑๒ บาทต่อคน ถ้าจำนวน
 ครูในประเทศเราที่เป็นเงินจำนวนมากมายก่ายกอง ซึ่งเงินจำนวนนั้นถ้า
 พัดตวงว่าเงินที่ครูได้รับชดเชยค่าโดยสารรถไฟซึ่งสมาชิกครูได้ตัดครึ่ง
 หนึ่งโดยเงินทดแทนที่เข้าไป นอกจากนั้นเท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันการ
 เจ็บไข้ได้ป่วยก็ การตั้งหอพักสำหรับนักเรียน ข้าราชการ ครูก็ได้ ซึ่ง
 ตั้งเหล่านี้ก็เป็นภาระของกระทรวงมหาดไทย น้อยหน้ากรมตำรวจ
 น้อยหน้ารถไฟ น้อยหน้าอื่น ๆ อีกเหล่านี้ผมจึงขอเรียนถามว่า จำนวน
 เงินที่ได้รับไปนั้นจะดำเนินการโดยทันที จะได้อหรือไม่

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
 ชีการ : ได้เรียนกับท่านสมาชิกผู้เกียรติแล้วว่า เงินที่บำรุงมานั้น เรา
 มีไม่พอ เพราะฉะนั้นครุภัณฑ์และของกิจการก็ได้เอาเงินที่ตรงอะไรมา
 ขอยืมเหตุนี้ เพราะฉะนั้นจะเอาเงินอะไรมาดำเนินการไม่ทราบ

ร้อยโท พัฒน์ ณ ถลาง (ปราจีนบุรี) : เพราะฉะนั้น ขอ
 เรียนถามว่าขอตั้งสำหรับผู้ที่เอาเงินมาบำรุงของสมาชิกนั้น มีจำนวน
 เงินเท่าไร ไม่ทราบ

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษา
 ชีการ : เงินที่ตายมีด้วยกัน เอาแต่ปี ๒๕๒๕ เรา มีรายรับ ๕๕๖,๐๔๓

บาท ๒๗ สตางค์ รัยจ่าย ๑,๐๐๖,๖๗๒ บาท ๗๑ สตางค์ รัยเกินไป ๕๐,๖๒๘ บาท ๕๒ สตางค์ หนัก ๆ มี ต้นปี ๒๔๘๒ และ ๒๔๘๓

ร้อยโท พันธุ์ ณ ถลาง (ปรานบุรี) : สำหรับราชการนั้น ผมจะได้ติดตามต่อไป แต่สำหรับเรื่อง ผมอยากจะขอเรียนถามอีก อย่างหนึ่ง คือเรื่องบำรุงรักษาของครุภัณฑ์ที่ผมได้เรียนถามไป ครึ่งปีที่ผ่านมา ปรากฏว่าให้รัฐบาลได้ดำเนินการโดยให้ทุน ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อใช้ในการบำรุงรักษาครุภัณฑ์ โดยไม่ต้องคิดค่าเช่าแบบที่ขอมา ผมจะได้หรือไม่

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ : ได้เรียนแก่มาตั้งแต่ คงประมาณที่จะขอค้ำหนุนสำหรับ บำรุงครุภัณฑ์นั้นในปี ๒๔๘๗ นี้ ปรากฏว่าผมได้ช่วยเหลือนักศึกษาที่ขาดแคลนได้มากจน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเรียนถามว่ากระทรวงได้ ค่อยไปหมายแต่ ๓ พิจารณาว่ากระทรวงมีมติเห็นสมควรที่จะให้ทุน เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลเมืองเก่า อำเภอ เมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๔๘๖ คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

๒๕๑

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้าง
และขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอ
เมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๕๖

หลักการ

เวนคืนที่ดินเพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบล
ในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

เหตุผล

เทศบาลเมืองอุบลราชธานีจะสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ใน
ท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี
เพื่อความสะดวกในการจราจรและความปลอดภัยของประชาชน ทดิน
บริเวณดังกล่าวเทศบาลเมืองอุบลราชธานีได้สำรวจเสร็จแล้ว จึงต้อง
ตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ตามความใน พระราชบัญญัติ
ทางหลวง พุทธศักราช ๒๕๔๒ เพื่อดำเนินการสร้างและขยายทางหลวง
เทศบาลต่อไป

๒๔๒

(สำเนา)

ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลในท้องที่ตำบล
ในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๔๘๖

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยาย
ทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี
จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งได้ทำการสำรวจแล้ว ตามความใน
พระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลใน
เมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้นายกเทศมนตรีเมืองอุบลราชธานี เป็นเจ้าหน้าที่
เดอนคณอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๔ ให้เดอนคณอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลในเมือง อำเภอ
เมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ให้แก่เทศบาลเมืองอุบลราชธานี
เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล โดยมีต้นทุนของแนวทางตั้ง
ปรากฏในแผนผังและตามบัญชีที่ตนทนายพระราชบัญญัติ ซึ่งจะได้ยก
ประกาศไว้ ณ ทว่าการอำเภอ และที่ตำบลทอสังหาริมทรัพย์นั้นตั้ง
อยู่ด้วย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดม. และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ตำนาน)
 บัญชีต้นทุนขายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่
 ตำบลในมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ. ๒๔๕๖

เลข ลำดับ	เจ้าของที่ดิน	เนื้อที่ทั้งหมดของ ที่ดินแปลง ตารางวา	โฉนด ที่ดิน	หมายเหตุ
๑	ราชพฤกษ์	๕๕.๐๐	อุบลราช	
๒	นายเกษ ศิวพันธ์	๕๕.๐๐	อุบลราช	
๓	นายประสิทธิ์ เดชะพันธ์	๕๓.๐๐	อุบลราช	
๔	นางคำมพ ณ อบต	๓๕.๐๐	อุบลราช	
๕	นางคัน เจริญพันธ์	๖๕.๐๐	อุบลราช	
๖	ราชพฤกษ์	๑๐๐.๐๐	อุบลราช	
๗	นายเกษ ศิวพันธ์	๓๓.๐๐	อุบลราช	
๘	นายเชอ ชินทรภักแทน	๑๐.๐๐	อุบลราช	

เลข ลำดับ	ชื่อของภิกษุ	เงินทดรอง เงินค้ำประกัน ค่าประกัน	เงิน	หมายเหตุ
๕	นางแดง ไฉลิม	๓๐.๐๐	อุปัชฌาย์	
๑๐	นางเพ็ง นิมมากร	๓๓.๐๐	อุปัชฌาย์	
๑๑	นางสงม เปรมโยธิน นารถิ์ สัพขญู นางประคอง ทนประสาธ	๕๕.๐๐	อุปัชฌาย์	
๑๒	นางสาธิตรางค์ สัพขญู	๕๓.๐๐	อุปัชฌาย์	
๑๓	นางสงม เปรมโยธิน นางกมลฉอย	๓๒.๐๐	อุปัชฌาย์	
๑๔	นางวิภาส ทนพยานนท	๓๔.๐๐	อุปัชฌาย์	
๑๕	นางขจรทิณ ไชยภาน	๕๓.๐๐	อุปัชฌาย์	
๑๖	นางกรรณะ สัตถกอสัตถ	๔๖.๐๐	อุปัชฌาย์	

เลข ลำดับ	เจ้าของที่ดิน	เลขที่โฉนดที่ดิน	เนื้อที่ที่ดิน ไร่/งาน/ตารางวา	โฉนด	หมายเหตุ
๓๗	นายเกษ สรพานิช	๓๓.๐๐	๓๓.๐๐	โฉนด	
๓๘	นางอรุณ ไชยภาค	๕๕.๐๐	๕๕.๐๐	โฉนด	
๓๙	นางคุณ เจริญพันธ์	๓๗๘.๐๐	๓๗๘.๐๐	โฉนด	
๔๐	ร.ศ.ท. แก้ว คตของอาจุช นางคุณ คตของอาจุช	๘.๐๐	๘.๐๐	โฉนด	

พลโท บุญชู เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย : รัฐมนตรีแห่งพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลในเมือง
 อำเภอเมือง อุดรราชธานี จังหวัดอุดรราชธานี พ.ศ. ๒๕๒๖ โดยมีเหตุผลที่
 เสนอต่อที่คนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลในเมือง
 อำเภอเมืองอุดรราชธานี จังหวัดอุดรราชธานี โดยมีเหตุผลที่เสนอต่อ
 อุดรราชธานี และสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่ตำบลในเมือง
 อำเภอเมืองอุดรราชธานี จังหวัดอุดรราชธานี เพื่อคุ้มครองสิทธิในการ
 จราจรและความปลอดภัยของ ประชาชน ทดแทน บริเวณดังกล่าวเทศบาล
 เมืองอุดรราชธานี ได้สำรวจแล้วแล้ว จึงขอทรงพระกรุณาโปรดเกล้า
 ให้อสังหาริมทรัพย์ตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๕๑๒
 เพื่อดำเนินการสร้างและขยายทางหลวงเทศบาลต่อไป เสนอมาเพื่อจะได้
 พิจารณาอนุมัติ

๑๐.๒๕ H.

นายพัน บุญชู (อุดรราชธานี) : โดยหลักการซึ่งทาง
 รัฐบาลเห็นพระราชบัญญัติเวนคืนเพื่อขยาย ทางหลวงในเขตเทศบาล
 เมืองอุดรราชธานีนั้นโดยหลักการ และ เหตุผลกรรม เห็นด้วยทุกประการ
 แต่ความข้อข้องใจอยากจะทราบเรื่องนามทางรัฐบาลอยู่ ๒ ประการ ประการ
 แรกนั้นเมื่อตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์รายนี้แล้ว จะ
 ปรากฏว่าบดบังเกณฑ์ ในการที่จะ ใช้ค่าชดเชย หรือค่าทำขวัญ แก่เจ้าของ
 ที่ดินหรือผู้ครอบครอง ซึ่งในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ โดยทั่วไปโดย
 เฉพาะอย่างยิ่งในเขตเทศบาล ยึดตัวอย่างเช่นในท่ามกลางเมฆมืด และใน
 ท้องที่อันมืดเราได้บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่าค่าทำขวัญ แก่เจ้าของที่ดินหรือเจ้า
 ของอสังหาริมทรัพย์ ในเขตที่จะต้องเวนคืนนั้นให้ค่าชดเชยโดยใช้ราคา

ของตลกด... หรือไม่อย่างนพตบญญตไวยตว่าในอนไชพระราชกฤษฎีกา
เมื่อในร่างพระราชบัญญัติเกณฑ์ของสังหาริมทรัพย์ รายนที่ปรากฏจ่ามดใช้
พระราชบัญญัติทางหตอง กรรมจึงส่งสัยว่าในการที่จะชดเชยค่าชดอญ
ให้แก่เจ้าของที่ดินนั้น เราจะใช้หลักเกณฑ์อย่างไร จะได้ว่าเราจะให้
ค่าชดชอญในอนที่ประกาศใช้กฎหมายนหรือประกาศใด นเป็นประกาศ
แรกทชชากจะกรายเรียนถาม

ส่วนประกาศที่ส่งน กรรมอยากจะกรายเรียนถามว่าในการที่
จะเวนคืนที่ดินเพื่อเชื่อมกับหตสะพานและขยายทางหตองไปในเขตเทศบาล
นี้ ทางรัฐบาลได้มเงินพร้อมแต่หรือในการที่จะใช้ค่าชดเชยแต่ราคา
ทำชอญแต่ละจะเริ่มสร้างในเมื่อใด และเงิน ที่จะใช้ ในการ ก่อสร้าง ในการ
ทำดินนในเขตเทศบาลเป็นจ่านอนเงินเท่าใด นเป็นประกาศที่ส่ง แต่
ออกต่อไปนเมื่อตามแผนท กรรมชชากจะชกรายเรียนถามเมื่อตาม
ททายพระราชบัญญัติการเวนคืน ไปถองถนนเชอนชาน คอส์แยกมณฑล
การชชากจะชกรายเรียนถามเมื่อใด และเงิน ที่จะใช้ ในการ ก่อสร้าง ในการ
ปรากฏชดชอญ ในเขตเทศบาลเช่นเดียวกัน แต่กรรมจะหาหนาทกได้
ไปรจงบกเขตตงในที่ดินของราษฎร ทำให้ราษฎรแตกคณว่ากรรม
เวนคืน จึงอยากจะชกรายเรียนถามว่ากรรมจะชชชดชอญจากถแยกถนนเชอนชาน
ชชชไปหรือไม่ ถ้าหากว่ากรรมจะเวนคืนหรือขยายทางหตองจากถแยก
ไปน จะเวนคืนและขยายทางหตองเมื่อใด เพราะถ้าปรากฏจากชช
เท็จจริงซึ่งกรรมได้เห็นมา ปรากฏว่าราษฎรไม่กล้าสร้างบ้านเรือนเพช
รกับคณกรรมของสะพานเข้าไปในเขตของเจ้าหนาทกได้ ถ้าหาก
ว่ากรรมปล่อย ทงใดกเสีย นอกที่เปล่า ๆ ถ้าหากว่ากรรมจะสร้าง ภายในเขตของ
หตกซึ่งเจ้าหนาทกได้บอกเขาได้ ก็ไม่รู้วาทถกรรมจะกชชสร้างทางหตองเมื่อ

โต ตามประการ^๕นออยากจะทราบเรียนถามรัฐบาล ไม่ใช่คัดค้านข้าพเจ้า
ได้เห็นด้วยในการที่จะให้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน อย่าพูดเฉยท่าน ทำให้ยุ่ง
ไปเปล่า ๆ จะถามอะไรก็ตามเถอะ คืออย่าง^๕นพูดจริง ๆ แล้วสำหรับ
ระยะท่านนะท่าน แต่ท่านบอกว่าท่านไม่ค้านหรอก แต่ท่านถามทำไม
ยุ่งกันไปเปล่า ๆ จะถามก็ตาม

นายพัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : กระผมจะขอลาถามท่าน
ประธาน ข้เองว่าอยากจะมีรายได้อีกเล็กน้อย ท่านประธาน ข้ จะ
กรุณาหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ

นายพัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : โดยเหตุซึ่งเจ้าหน้าที่ไป
ปักเอาไว้ ทำให้ราษฎรไม่กล้าสร้างตึกขึ้นมา ถ้าจะสร้างภายในเขตซึ่ง
เจ้าหน้าที่ไปปักราษฎรก็เสียเนกที กระผมจึงอยากที่จะทราบเรียนถามว่า
จะให้ราษฎรปฏิบัติอย่างไรในที่ยังตั้งยังไม่ได้เนกกัน กระผมขอทราบ
เรียนถามแทน

๓๐.๓๐ น.

พลโท บุญชูดี เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ในเรื่องเกี่ยวกับค่าชดเชยนั้นไม่อยู่ในพระราช
บัญญัติ^๕นี้ ความจริงก็มีอยู่ในพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
พ.ศ. ๒๔๗๒ กำหนดไว้แต่แล้ว คือการที่จะใช้เงินให้กับผู้ที่ถูกเวนคืนนั้น
ถือเอาวันที่ออกพระราชบัญญัติ ดังนั้นทั้งสะพานนันทแรกก็คิดว่าจะต้อง
เวนคืนเหมือนกัน หากแต่ว่าในที่สุดเราก็ได้เจรจากับเจ้าของที่ดินเขาก็

ยอมขายให้แต่ ก็เป็นอันว่าไม่ต้องเงินคืนกัน สำหรับพวกที่ได้กำหนด
ว่าจะคืนตามพระราชบัญญัติคนเรากฎเงินที่จะสร้างอยู่แต่ เมฆทอง
ง่าได้ อันนั้นก็จะได้ดำเนินการต่อไป สำหรับไปทางค้อไปค้อจากถนน
เขื่อนขันธ์ไปทางทิศเหนือในเวลานี้ยังไม่ได้กระทำ แต่มีเงินเมื่อได้ก
กระทำเมื่อนั้น

๑๐.๓๑ น.

นายดิเรก มณรัตน์ (อบลราชธานี) : ตามที่ทางคณะรัฐ-
มนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเกณฑ์คนทดในเมฆน ภาพเจียมความ
ตั้งใจและตั้งใจ เพราะในการที่ได้ออกกฎหมายเกณฑ์คนน้อยหมาย
ถึงว่าเราเจรจากกับเจ้าของเขาไม่ได้เราจึงได้ออกกฎหมายเพื่อจะ บังคับ
หรือเกณฑ์ ทนตามปกติตั้งใจใจคือคนอุปถัมภ์ ไม่จะมาคิดหรือตั้ง
เกณฑ์หรืออื่น และพูดกันทุกแห่งผล เพราะฉะนั้นจึงตั้งใจว่า
ทดหมายเดิมการเจรจากกับหรือเปล่า เพราะปรากฏตามแผนที่ทดจาก
รวมแผนมาลงมาถึงแยกที่เจรคนใหม่เดิมการเจรจากตกลงกัน แล้วยังทาง
การชดใช้ให้ตารางอัตรา ๕๐๐ บาท พร้อมทั้งให้ลาขอชดเชยไม่ต้อง
เงินคืน ทนที่จะเห็นได้ทรงรอมหมอยุทธองกลม ๆ หนีออกจากแนว
มาถึงเห็นชดค่าใหม่ ไม่ได้ชดออกกฎหมายเกณฑ์ เพราะไปพูดกับเจ้าของเขา
ที่เขาขยอม ทนที่จะเจรคนใหม่ ทนเกณฑ์ให้ไปตารางอัตรา ๕๐๐ บาท
ไม่มตกรรมบ้านของอะไรเลย มีแต่คนมตไม่ ทนมาขอทเจรคนใหม่
กรรมบ้านของแดงกเบนตทวดเดกวดค่า กงทเจรคนจะตองตองตองตอง
นางแถบไปหมดทั้งแถบแต่ แต่อย่างนทาทองมทรวนถ้อยอย่างหมายเดช
๑๐ หมายถึง ๑๑ และหมายถึง ๑๒ นแบบตอกที่เขาสร้างเอาไว้ ทนใน

กรณีอย่างผมก็อยากมีความคิดเห็นไปในทางปรองดอง คือถ้าหากว่า
 ทางการไต่สวนจากบิดาของทนายเป็นทนายตกลงยินยอมกันได้ในตัว กฎหมาย
 ฉบับนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องออกต่อไป แต่ตามที่ผมได้ฟังแต่เพียงมา
 เจ้าของที่เขาไม่ ไซ่หยังแข่งอะไร ถ้าทางกรรมาธิการจะยินยอมใน
 เรื่องราคาแต่ตกลงกันไปได้ แต่ทนายนั้นตัวก็ได้ข้อแต่เงิน
 เขาก็พอจะใช้ ในการนี้ แต่ผมมั่นใจว่า ในแถบที่คะแนน
 การงานหนึ่งไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาทแน่ เพราะถ้าตรงสุดท้ายผมทราบมัน
 มาขายฝากได้ คือแปดถึง ๑๗ ขายฝากบริษัทไทยนิยมการงาน ๑,๐๐๐
 บาท เพราะถ้าหากว่าไต่สวนกันข้อให้เขาเสีย ๑,๐๐๐ บาทแล้ว กฎหมาย
 นี้ไม่ออกเลย แต่ทนายไม่มากมาขายฝากอะไร เท่าที่ผม
 หมายตัวเขาอยู่เพียง ๕๕๘ การงาน ถ้าหากว่าจะให้เขา
 การงาน ๑,๐๐๐ บาทก็เสียเงิน ๕๕๘,๐๐๐ บาทเท่านั้น กฎหมายนี้ไม่
 ออกแน่นอน เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะได้เกิดปรองดอง คือว่า
 เราขยับกฎหมายอันนี้ไว้ก่อน แล้วดูของแต่คงคณะกรรมการไป
 เสร็จจากบิดาของเขา ถ้าเขายินยอม แล้วผมเชื่อมั่นว่าเขาจะยอม
 ด้วย หากไม่จำเป็นขยับออกกฎหมายให้กรรมาธิการไปอย่า ๆ จะอย่างไร
 ก็ตามถ้าผมคิดว่าท่านจะไม่ฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็อยาก
 จะขอถามต่อไป เพราะว่าถนัดในเมืองอุบลฯ ผมขอร้องกับท่านว่าแคบ
 แต่ละคดีเดียว เพราะฉะนั้นเมื่อออกเงินค้ำประกันไปแล้วถนัดย้ายอื่น ๆ
 จะเงินค้ำประกันหรือเปล่า นอกจากที่ผมขอพูด ๆ ดอยกันไต่ถามเมตกัน
 ค้ำประกัน ๆ มีแถบที่มัน แต่ต้องตั้งกรมมาตรวจในจังหวัดอุบลฯ
 มีการก่อสร้างกันมากมายสร้างเป็นตึกกรมทงน. ถ้าหากว่าเงินค้ำ
 ก็จะได้ไปบอกกับเขาว่าอย่าเพิ่งสร้าง จะสร้างก็ให้ขยับถอยหน้าถอย

แต่ด้วยความขมขื่นของสิ่งเดิมไม่ยอมให้ระเหิดระลอม จึงจำเป็นต้องเสก
 พระราชบัญญัติขึ้นมา สำหรับในเขตเทศบาลเมืองอื่น นอกจากที่ได้
 ขอความเห็นมาแต่ขอเรียนว่า โอกาสที่จะต้องขอความเห็นนี้ ต่อให้ถาม
 เงิน หนึ่งบาทเพื่อที่จะให้จังหวัดขอนแก่น ของราชบัณฑิต ได้มีความสง่า
 งดงามแต่เป็นที่เจริญให้เจริญต่อไป สำหรับในมาตรา ๘ ที่ทำมาเพื่อให้
 ศักดิ์ยกไปนั้น เดียวใจที่ไม่สามารถที่จะให้เป็นไปตามความประสงค์ของ
 ท่านได้ เพราะอำนาจที่กรมการปกครองในกรมการปกครอง แต่ด้วย
 การที่จะไปทำการขอความเห็น จะต้องมีการขออนุญาตซึ่งต่างหาก
 ที่จะไปทำการขอความเห็น

๑๐.๓๘ น.

นายสวัสดิ์ พึ่งต้น (ขอนแก่น) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้กระผมยังมีข้อสงสัยอยู่ คือว่าในการที่ขอความเห็นจากจังหวัด
 กับกรมการปกครองนั้น เป็นการบังคับแก่ท้องถิ่นนั้นๆ แต่การที่ขอ
 กฏหมายบังคับเป็นกรณีการระทบกระเทือนกันด้วยจิตใจ ถ้าหากมีการ
 เจริญก้าวหน้าในทางอื่นที่ได้อาจจะเป็นพฤติการณ์ทั้งงามมาก แต่ที่หากว่า
 ทางเจ้าหน้าที่ได้พยายามเจริญก้าวหน้าจริงตั้งแต่ ๖-๗ ปีแล้วก็ตาม
 ถ้าเราเมื่อได้ตรวจดูบัญชีรายชื่อบุคคลของท้องถิ่นแต่ที่ปรากฏว่ามี
 คุณชนรพิน ไซยภักดี อายุ ๒๖ ปี ซึ่งเป็นผู้มีฐานะดีแต่ที่ปรากฏว่ามี
 โดย นี้อาจหาได้ว่าใคร่จากนั้นด้วยแต่ภาพเจ้าหน้าที่ก็คงจะมีทางสำรวจ
 แตะหนักจากนั้นภาพเจ้าชังกามของใจออกนอกคอกทราบพดุง ทราบพิศ
 นเป็นของกระทรวงการคลังเจ้าเขาใจอย่างนั้น แต่ที่หากว่าทาง
 รัฐบาลมีความประสงค์ที่จะเข้ามาใช้ ไฟทางเป็นประโยชน์แก่บ้านแก่เมือง

ศษยายถินในเขตเทศบาลจะทำความตกลงกับทางกระทรวง
การคลังได้ แต่ข้าพเจ้ามีความสงสัยว่ามีความจำเป็นอย่างไรถึงจะ
ต้องบังคับเอกชนรายหนึ่ง การเวนคืนอย่างนี้ โดยที่วัตถุประสงค์ออกมา
เป็นการบังคับเอกชนว่าไม่ยินยอมแต่ก็ออกกฎหมายบังคับ ข้าพเจ้า
ยังมีความสงสัยของใจอยู่ ว่าหากว่าจะไม่เอาทรัพย์สินไปเวนคืน
โดยทางกระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับทางกระทรวงการคลังนั้น จะ
ได้หรือไม่

๑๐.๕๐ น.

พลโท สมัญญิต เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : คือในเรื่องเกี่ยวกับการประนอมหรือการท
ระหาทางสันติวิธี ทางเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ได้พยายามทำอย่างเต็ม
ความสามรถแล้ว แต่เมื่อไม่สำเร็จจะทำอย่างไรได้ก็ตั้งขอออก
พระราชบัญญัติซึ่งก็คือเป็นการบังคับกันโดยกฎหมาย แต่ความจริง
นั้นทางรัฐบาลอยากที่จะให้เป็นไปในทางสันติวิธีแต่เป็นไปในทาง ประน
อมกันเป็นอย่างดี แต่ถ้าหากเราจะประนอมประนอมหาหนทางต่อไป
โดยที่ออกฝ่ายหนึ่งไม่ยอมหันหน้ามาหาไม่ยอมที่จะ ประนอม ประนอม ด้วย
เดาหักมุมไป เงินก็จะหมดไป แต่ผลที่สุดก็ทำอะไรไม่ได้ อันนี้
จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ขอพระราชบัญญัติเวนคืนโดยด่วน ส่วน
ในเรื่อง ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นเป็นการทำตามแบบเพราะถือว่ามีเป็น นิต
บุคคลเหมือนกัน จึงต้องขอเวนคืนด้วยเช่นเดียวกัน

๑๐.๕๑ น.

นายตรีเอก มณีรัตน์ (อับราชธานี) : ตามที่ทางรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าไม่ทางจะประนอมประนอมนั้นข้าพเจ้ายังสงสัย

แสดงตามที่ท่านบอกว่าคนขอปลด ๆ เชื้อถั่วคนขอปลด ๆ สืบยกกันเท่านั้น ข้าพเจ้า
 ขอปฏิเสธว่าไม่จริง อย่างข้าพเจ้านี้เกิดในจังหวัด สัมพันธบุรี แต่ทำไมไป
 เดี่ยวผู้แทนขอปลด ๆ ได้ นึกแสดงว่าเขาเชื่อกันจนเขากะเข็ขอให้เที่ยงธรรม
 ให้เป็นลมนตจริง ๆ เถอะ เพราะฉนั้นข้าพเจ้าอยากจะทำตามตามที่ท่าน
 รัฐมนตรีว่าจะไต่เต๋เต๋เขาไม่ตกตงนั้น ท่านให้เขาตารางภาวะเท่าไร
 ผมมั่นใจว่าทำให้เขา ๓,๐๐๐ บาทแต่โดยข่มขู่คนเดียวแถมผมมั่นใจอย่างนี้
 เพราะราคาที่ดินในจังหวัดคือปลด ๆ นนผมผูกพอจะทราบอยู่บ้าง ถ้าหากทาง
 คณะกรรมการจะไปบอกว่าคุณให้ตารางภาวะ ๓,๐๐๐ บาทเท่าที่ขายฝาก
 บริษัทไทยนิยมตรงสุดท้ายนี้แล้ว พวกข่มขู่หมิ่น ก่อหมายฉบับนี้ ไม่
 ต้องออกแน่

พลโท บุญญิต เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย : รัฐบาลไม่มีเงินพอที่จะให้สำหรับตารางภาวะ
 ๓,๐๐๐ บาท

นายยังยุทธ พงกพ (อุบลราชธานี) : คือขอขึ้นทุกกฎหมาย
 ชนนี้จะออกมาอีกเนื่องจากความตกตงตามที่คุณคิดแรก ๆ ว่าตกตงกันไม่ได้
 เพราะว่ามีผู้ขายจะเขาตารางภาวะ ๓,๐๐๐ บาท

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะคืนหรือ

นายยังยุทธ พงกพ (อุบลราชธานี) : ไม่ใช่ ผมสนับสนุน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : น้องกระยะค่านท่าน รัฐบาลตอน
 แดงกันเป็นชนชาติขอปลด ๆ รัตนเป็นรอรอฝ่ายค่าน หนึ่งประเดี่ยงเถอะ

นายยังยุทธ พงกพ (อุบลราชธานี) : ผมจะให้ข้อเท็จจริง
 ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี่ยงก่อน เคยจะให้ท่านพูด

นายขงยท พงภ (อุบลราชธานี) : อย่างนั้นผมถาม
นิดหน่อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาคงได้
๑๐.๕๓ น.

นายขงยท พงภ (อุบลราชธานี) : คือถ้าท่านรัฐมนตรี
ตอบว่า ในการที่คนนั้นได้เข้ามาเมื่อท่านรัฐมนตรีได้ตอบ
มาแต่ว่าการเกณฑ์นั้นจะใช้ราคาในข้อออกพระราชบัญญัติเกณฑ์นั้น อัน
ตามกฎหมายคือว่าถ้าออกอย่างนั้นแล้วจะเป็นว่าในหัตถ์สะพานที่ราษฎรเขา
ให้มาแต่ตัวราว ๕๐๐ บาทซึ่งเขาให้มาแต่ตั้งแต่ปากชายน้ำ แต่เขาได้
เพียงตัวราว ๕๐๐ บาท ท่านการจะตราไว้ในข้อออกพระราชบัญญัติ
เกณฑ์นั้น เขาก็จะราคาตัวราว ๑,๐๐๐ บาท เว้นแต่ที่ชายน้ำอยู่
ตัวราว ๓,๐๐๐ บาท แล้วถ้าหากว่าจะบอกให้ใช้ในวันออก
พระราชบัญญัติเกณฑ์นั้นแต่ราคาเป็น ๑,๐๐๐ บาท แล้ววันที่เขาออกมา
ที่ของสะพานหลาย ครบเรียบร้อยแล้วตัวราวค่า มาแล้ว เขาได้ ตัวราว ๕๐๐
บาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นคนที่ชดเชยกันจะได้ตัวราว ๑,๐๐๐ บาท
ซึ่งจะส่งมอบหรือไม่ท่านประธาน เพราะฉะนั้นในเรื่องราคาผมคิดว่า
ขอให้เป็นกลาง แต่อีกในพระราชบัญญัติเกณฑ์นั้นในพระราชกฤษฎีกา
เกณฑ์ใช้ก่อน ตามพระราชบัญญัติทรงทดลองนั้น ถ้าหากว่าในการตรา
มีข้อยกเว้น ๒ ราคา ๆ หนึ่ง ๓. ถ้าหากว่าไม่พระราชกฤษฎีกาเกณฑ์
แต่ให้ใช้ในวันประกาศพระราชกฤษฎีกาเกณฑ์นั้น เป็นประการ
ที่หนึ่ง แต่ถ้าประการที่ ๒ ถ้าหากว่าไม่พระราชกฤษฎีกาเกณฑ์แต่
วันใช้พระราชบัญญัติเกณฑ์นั้นโดยตรง เพราะฉะนั้นทั้งที่ตนทดลองไม่
มีพระราชกฤษฎีกาเกณฑ์ ในการที่จะใช้ก็ต้องมาใช้ราคาในวันประกาศ

พระราชบัญญัติเงินค้ำ เพราะถ้าหากมาใช้ในอันพระราชบัญญัติเงินค้ำแล้ว
ราคาที่ดินจะสูงจนเกินไป แต่ขอเสนอให้ไม่ตั้งเงินประกัน
แก่ทางราชการเขาจะเสียเปรียบมาก อย่างทางราชการได้ค้ำเงินตั้งมา
หรือไม่ ผมขอถามหน่อย

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : การที่ใช้พระราชบัญญัติเงินค้ำเนื่องจากจุด
ที่จะขอเงินค้ำเงินค้ำเดียว ไม่เป็นสาระสมควรที่จะได้เอาของทาง
ของของชยอน แต่นอกจากนี้เกี่ยวกับที่ดินเขาได้ประนอมประนอมกัน
ได้แล้ว กับที่จะขอเงินค้ำราคาแตกต่างกันในเรื่องที่ดินต่างกัน
ที่จะขอลดราคาจากที่เป็นอยู่ในท้องที่ต่างกันได้ แต่ก็จะอาจจะ
เอาไปเป็นค่าทำของของให้แก่ผู้ให้ราคาไว้แต่เดิม เพื่อเป็นการชดเชย
กันได้

๑๐.๕๖ น.

นางอรพิน ไชยกาล (อุปราชธานี) : ในกรณีที่รัฐบาล
วางพระราชบัญญัติฉบับพิเศษเงินค้ำของจังหวัดขอนแก่นนั้น เห็นด้วย
เพื่อความเจริญของบ้านเมือง แต่ในข้อที่ไม่เห็นด้วย ขอกราบเรียนใน
เรื่องราคาของที่ดินตามผู้แทนของจังหวัดขอนแก่น ผู้ที่ได้ให้รัฐบาล
ไปแล้วโดยไม่ ค้างคอกกฎหมายนั้นได้ ราคาที่ดินเพียงราคา ๕๕๐ บาท
แต่ตั้งหน้าตรงที่จะเงินค้ำนั้น ความจริงถ้าเมื่อรัฐบาลได้ติดต่อกับผู้แทน
ราษฎร ที่ตนตรงหน้าจะไม่ค้างคอกพระราชบัญญัติเงินค้ำ คือราษฎร
ทุกคนที่อยู่ในแต่ละจังหวัดนั้น เป็นผู้พร้อมแล้วที่จะให้แก่ รัฐบาลเพื่อ
ความเจริญของบ้านเมือง แต่ถ้ามารัฐบาลจะมาตราค่าให้ตามราคา

๕๐๐ บาทนั้นผิดไป แลดูทำไมคนทเขาให้ โดยตจงเป็นราคา ๕๕๐ บาทหรือ
 ๕๐๐ บาทนั้น ความจริง ๕๐๐ บาทไม่มี มีราคา ๕๕๐ บาท เพราะข้าพ
 ๕๐๐ บาทนั้น โดยเหตุเพราะบางคนเป็นทนายทอม ซึ่งในทนายทอมนี้ก็เป็นของรัฐบาลอยู่
 ๕๐๐ บาทนี้ ไม่ใช่ของเอกชน หากแต่ถ้าเอกชนผู้หนึ่งไปซื้อมาจากยู่ศักดิ์
 ๕๐๐ บาทนี้ โดยคนหนึ่งซึ่งหนึ่งดั่งชอชชายกันทอาเรอ โดยฝ่ายกรมโยธาเทศบาลได้
 ๕๐๐ บาทนี้ ให้เกิดความเห็นอกเห็นใจ โดยให้เงินทดแทนไปตำรางวัลละ ๕๕๐ บาท
 ๕๐๐ บาทนี้ แลดูทำไมคนทเขาให้ เป็นกรมถนนซึ่งอยู่ริมแม่น้ำ
 ๕๐๐ บาทนี้ ราคาที่ถ้าจะพูดจนคนทเขาบอกว่าเบร่าราคาทน้อยไป แต่ในขณะที่ทำกักรัดกัถง
 ๕๐๐ บาทนี้ กรมโยธาเทศบาลได้กรณาให้ราคา ๕๐๐ บาท ราษฎรก็พอใจ
 ๕๐๐ บาทนี้ โดยเพื่อประโยชน์ความเจริญของบ้านเมืองทั้งที่ใดเรียนมาแล้ว ตั้งแต่
 ๕๐๐ บาทนี้ ที่เคยคิดในขณะนั้นเป็นทศตภาค เรียบกว่าทำสะพานจนคนทเป็นทมีราคา ถ้าจะ
 ๕๐๐ บาทนี้ เคยกับพระนครเดดเดอของนททากกับทางกระบี่ ทเดอเป็นทมีอากาศดี
 ๕๐๐ บาทนี้ แลดูเป็นทเจริญ เราจะได้ราคาทเท่ากับ ๑,๐๐๐ บาทเท่ากับราคาทนายทอม
 ๕๐๐ บาทนี้ ซึ่งเป็นทเป็นทดีเป็นทมีอยู่ทมีมานาน ทมีศตดาไมยทธรรม ราคา
 ๕๐๐ บาทนี้ ยังจะน้อยไปโดยดั่งชอช เพราะฉะนั้นชอชความกรณาได้ โปรดตั้งกรรมการ
 ๕๐๐ บาทนี้ ไปตราราคาทตรงหน้า ทรัฐบาลให้มาแลดูกับทจะได้ดั่งจน ความจริง
 ๕๐๐ บาทนี้ ของเพิ่มขึ้น ๑ เท่าถึงจะถูก ถ้าเผื่อจะกรณาราษฎรเพื่อความเป็นธรรม
 ๕๐๐ บาทนี้ ความจริงเป็นอย่างนั้น ขอประทานโทษ ทตรงนี้อย่างทกราบเรียนมา
 ๕๐๐ บาทนี้ แลดูว่าเป็นททเจริญ แลดูรัฐบาลยังจะไปสั่งจ้างความเจริญยังชไปดัก
 ๕๐๐ บาทนี้ โดยสะพานผ่านไปอย่างนี้ เพราะฉะนั้นคนทออกคัดค้านในเรื่องราคาท
 ๕๐๐ บาทนี้ รัฐบาลจะตราราคาให้ ขอความกรณารัฐบาลไปรับออกเห็นใจราษฎร หรือ
 ๕๐๐ บาทนี้ จะตั้งกรรมการไปสอบสวนจนจะเป็นการสมควร ดั่งนเรื่องอื่น ๆ นน
 ๕๐๐ บาทนี้ ดินนขอต้นบัสสนนเพื่อความเจริญของบ้านเมืองดิฉน

๑๐.๕๐ น.

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย : ความจริงในเรื่องเกียจคร้านงานนี้ เท่าที่
 รัฐบาลให้เป็นการล่มสลายอยู่แล้ว แต่ในเรื่องทางที่ท่านจำเจริญอยู่แต่
 ความจริงไม่ใช่เจริญอย่างใด ข้าพเจ้าก็เคยไป แต่มีหลายคนใน
 คณะรัฐมนตรีเคยไปก็เคยเห็น มันไม่เจริญอะไร แต่จำเมื่อเร้าคิดทาง
 ดงไปแต่จะขยายทางนั้นให้ทันสมัยเจริญเหมือนแต่เราควรบ้านเรือนตลอด
 จนทุกหนทุกแห่งทางที่ขอเงินคนนอกเจริญจนทั้งนั้น และว่าถ้าทุกสิ่ง
 จน แต่ที่เขียงจะถมถมเขาเงินหมื่นหมื่นก็ ข้าพเจ้าเสียใจไม่สามาร
 จะช่วยได้

๑๐.๕๑ น.

นายสีง มารังกุล (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ความ
 จริง กระผมเองได้ พังทาง รัฐบาล เด่นชัด แต่ทาง ท่าน สมาชิก ผู้มีเกียรติได้
 อภิปรายคัดค้าน ความจริงข้าพเจ้าได้เห็นได้ว่ารัฐบาลยังไม่ได้มีการคิด
 คัดค้านผู้แทนหรือราษฎรที่ ได้ ชัดที่แท้จริงโดยเหตุที่ข้าพเจ้าได้ พังอย่าง
 เนืองจากรู้ได้ฟังผู้แทนอุบตง & ท่านได้กล่าวมาแล้ว รู้ดีว่ายังไม่
 การติดต่อกัน แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาล โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยท่านก็ยังได้อภิปรายบอกว่า ชาวอุบตงขอความ
 ล่วงกรม แต่ในเมื่อรัฐบาลจะไปทำ ความล่วงงามให้เกิดชนจะมีใคร
 ไม่พอใจ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มี ใครที่จะไม่พอใจ พอใจในการกระทำ
 เสียด้วยซ้ำ แต่ทำไมรัฐบาลจึงใช้กฎหมายฉบับนั้นออกมา เป็นการที่
 รัฐบาลจะพยายามใช้อำนาจในสิ่งเล็กๆ น้อยๆ อย่างนั้นสมควรแต่ควรที่
 ข้าพเจ้าคำนึงกฎหมาย ฉบับนี้ เพื่อต้องการให้ รัฐบาล มีอำนาจ คัดค้าน

ใหญ่กว่า เพราะที่เล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น มีคนจะใช้อำนาจเงินคน
 จริงอยู่รัฐบาลจะให้เงินคืนทุกแห่งหมดก็ยอมทำได้ ในขณะนั้น แต่ว่ายัง
 ล้มเหลวแก่เงาแต่หรือ เมื่อท่านคิดต่อท่านให้ใครไปติดต่อ และตกลง
 ราคาเท่าไรอย่างไร ท่านก็ขยันทนว่าราคานั้นไม่ต่ำเร่ การติดต่อทุกครั้ง
 ของคุณทรงทนนง ครองที่ของแต่ละครั้งตาม เมื่อครั้งตามรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย ตัวของท่านไปติดต่อแต่หรือยัง ไปพูดแต่หรือยัง
 ถ้าหากว่าท่านยังไม่ได้กล่าวหรือไม่ได้พูดและทาบตามอยู่แล้ว ถ้าหากว่า
 ท่านไปพูดไปทาบตามเองแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าคงต่ำเร่ และกฎหมาย
 ฉบับนี้ไม่จำเป็นต้องใช้ออกมา และไม่จำเป็นต้องมาใช้อำนาจในสิ่ง
 เล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งคงที่ท่านได้กล่าวไว้นั้น

ความจริงข้าพเจ้าได้ฟังท่านได้มาซึ่งผู้แก่ยวติ ของจังหวัด ชบต
 หง & ท่านกรมการเกษตรราคา และการทำไม้ ใคร ไม่ยอมหนีไม้
 เมื่อทุก ๆ คนเป็นเจ้าของไม้ทนนโดยเฉพาะนางศรีพิน ไชยภาต ผู้แทน
 เจ้าของที่ดินดังที่แจ้งอยู่ในรายงานแสดงพร้อมที่จะให้ เมื่อพร้อมที่จะ
 ให้ช้อย่างนแต่จะเงยอะไรในเรื่องราคา จริงอยู่ตามที่ท่านบอก
 ทดินที่ท่านเคยไปเห็นนั้นไม่เจริญ ทุกแห่งยอมไม่เจริญถ้าไม้ทางผ่าน
 เมื่อเห็นตงนแต่เมื่อก่อน ขอประทานโทษอย่างบางกรณีเมื่อก่อนนั้นเป็น
 บำชา เป็นป่าให้เปล่า ๆ ก็ไม่มีใครเอา เคยจนราคาถูกแพงเช่นเคยก่อน
 นั้นแหละ ทท่านบอกว่ามีทางคตมาขอมจะเจริญถูกถกไม้มีปัญหา
 แต่เมื่อมีความเจริญขึ้น แล้วทุก ๆ คนก็ต้องการ เมื่อต้องการดังนแต่
 นี้หากว่าท่านจะเจรจาด้วยความเป็นธรรมและความเพียบพร้อม โดยที่
 ท่านตติเกียรติของท่านเอง ตติเกียรติไปทาบตามกันเขาอย่างนแต่ ท่าน
 ทาบตามแต่หรือยังข้าพเจ้าขอเรียนถาม เมื่อตัวของท่านยังไม่ทาบตาม

แล้วทาสจะตามขอกครั้งหนึ่งกับราชบุตรอยู่คนเดียวของทศนนั้นอย่างนี้จะ
ดีไหม?

อีกประการหนึ่งคือว่า ทศนนั้นโดยมากเป็นทาสที่คิด ก็เป็นท
ของรัฐบาลชยัแล้ว หากไปเดินค้นหาลองรัฐบาลเองเป็นการให้อำนาจของ
ท่านในทางที่ไม่ค่อยจะงาม เพราะฉะนั้นในฐานะที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำอภิปราย
ของรัฐบาลแต่ละฝ่ายก็รู้สึกไม่สบายใจเลย ยังเห็นว่าท่านยังไม่คิดถึง
ชนชั้นทาสเลย ถ้าหากว่าตัวของท่านเองไปคิดถึงหรือช่วย โดยเฉพาะแต่ให้
เหตุผลเขาด้วยความเป็นจริง หรือโดยเฉพาะผู้แทนชาวทาสทุก ๆ ท่าน
ก็ยอมรับแต่ความจริงว่าคนเป็นทาสที่ไม่ใช่ทาสเชิง เป็นทาสที่มีค่านิยม
เต็มได้ในกรณีที่จะให้ความเจริญแก่สังคมเขาเช่นเดียวกับ เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่าท่านจะให้ความเจริญแก่สังคมเขาแล้ว ก็ท่านไปทำข้อมอก
ครั้งหนึ่งจะได้หรือไม่ เมื่อหากท่านไปทำข้อมอกแล้ว ก็เขาตกลง
กฎหมายฉบับนี้ไม่ออก อำนาจของท่านก็จะไม่ต้องมาใช้ ในสิ่ง
เหล่านี้ น้อย ๆ เขาใจ ให้ ในทางที่ดีก็มากกว่านั้นดีกว่า เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่ากฎหมายที่เสนอก่อนควรจะรีบไปก่อน เพื่อประโยชน์แก่
รวมตัวไป

๑๐.๕๕ น.

คุณวิเศษตรุณการ (เพชรบุรี) : กระผมได้ฟังคำอภิปราย
ของทั้งสองฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้แทนคนต. ๑ หาดายท่านมาแล้ว
บ้างท่านบอกยังไม่ได้ออกไปคิดต่อ อยู่ดี ๆ ก็จะมาอีกพระราชบัญญัติ
ของคนต. แล้วเจ้าของทศน คือท่านสามารถได้บอกจากรัฐจะให้เขา ๑,๐๐๐ บาท
อย่างชนิดแรก ๆ ว่า แล้วเจ้าของทศนบอกจากรัฐให้ตั้ง ๑๖๖ ท่านจริง
จะถูกระไว้ต่าง ๆ เท่านั้น ฟังไม่แต่รู้สึกว่าการที่ท่านกล่าวหาว่าไม่ได้

ไปติดต่อกันก็เห็นจะไม่จริง เพราะอธิบายผิดกันเอง ถ้าไม่ไปติดต่อกัน
 แล้วทำไมจะรู้ว่าเขาจะให้ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ บาท นี่เป็นการที่เขาไปติดต่อกันแล้ว
 แต่เขาของที่ดินเหล่านั้นจะเอาไปโดยไร้เหตุผล เป็นอันว่าจงดติดต่อกัน
 ทางแจ้งหน้าห้องได้ไปติดต่อกันแล้ว จึงได้เกิดรูปร่างการขึ้นราคาของที่ดิน
 จะซื้อความที่จะเอาที่ดินเหล่านั้นไปทำอะไรต่าง ๆ เหล่านี้เห็นคน มีเหตุ
 เรียกว่าผู้หาที่ดินไปติดต่อกันแล้ว คราวนี้ทำไมที่ดินที่ราคาแพงขึ้น
 ในขณะนี้ เขาใจยังไม่เจริญ เพราะผมเคยได้ ไปเที่ยวแถวเหมือง
 จึงได้เห็นที่ดินที่ราคาแพงขึ้น คนเมื่อได้ติดต่อกัน แล้วต่างหาก จึงจะเจริญ
 เพราะฉะนั้น เมื่อเขาจะเอา ความเจริญ มาให้ แก่เจ้าของที่ดิน ทั้งสองฝั่ง
 ข้างถนน เพื่อจะให้ที่ดินของท่านดีขึ้น หมายความว่าแพงขึ้นในข้อไปเช่น
 ที่ไม่จริงจะไปโดยงอนเรื่องราคาที่ดินนั้น เป็นอันว่าถ้าหากโดยของ
 เป็นผม ผมจะให้โดยข้อให้ที่ดินมาหน้าบ้านผมเถอะผมจะให้ที่ดินโดย
 เพราะที่ดินที่เหตุข้อของผมจะได้มีราคาขึ้น แต่จะได้ราคาหลายเท่า
 อย่างคุณคิดแรก ๆ อาจจะได้ตารางวาละ ๓,๐๐๐ บาท คนอื่นพิน ๆ อาจจะได้
 เป็น ๓ เท่า เป็นตารางวาละ ๓,๐๐๐ พันบาทเช่นนี้เป็นต้น แต่ตารางวาละ
 ๓,๐๐๐ พันบาทของท่านที่เหตุข้อผมจะได้ตารางวาละ ๕,๐๐๐ พันบาทที่หลัง
 ก็ได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าเราจะให้รัฐบาลเสียเสียดีกว่า เสียความเดือด
 ถนนเข้าไปได้ มีเกิดความเจริญแก่ที่ดินของเขาอย่างนี้ ที่ผมหาได้คำนึง
 ในเรื่องเหล่านี้ไม่ ไปคำนึงแต่เหตุการณ์เขารอหน้าเท่านั้น แต่จะ
 เขาเงินให้มากในตอนนี้เหตุการณ์เขารอหน้า เพราะฉะนั้นจะให้
 ทั้งหลายได้ ไปรูปร่างว่าถนนตัดใหม่ให้ความเจริญแก่ที่ดิน ๆ ที่ขึ้น
 ราคาตามอายุที่ดิน เพราะฉะนั้นก็เป็นอันว่า ถ้าท่านจะให้เท่ากับ
 ตารางวาละ ๔๕๐ บาทของจากนี้มาจะเป็นพอใจ ผมจึงเห็นว่าการ

ประโยชน์แก่เจ้าของทั้งทั้งสองฝ่ายที่คนนั้นจะตัดผ่านไปในที่ควรจะได้นั้น
ขืนคิดนับตนพระราชบัญญัติกันนั้น ให้ออกไปเสียโดยเร็ว

นายพิทักษ์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ผมขอเสนอให้ปิดอภิปราย

ใครเห็นด้วยโปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

นางอรพิน ไชยภักดิ์ (อุบลราชธานี) : ขอให้ปิดอภิปราย

ต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเสนอให้ปิดอภิปรายแต่มีข้อ
ท่านหนึ่งขอเสนอให้เปิดอภิปราย ดังที่กลุ่มรับรองถูกต้อง ข้าพเจ้าขอให้
ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรด

ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๑๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าปิดอภิปราย ต่อไป
นางสาวเจ้า ขอให้ที่ประชุมลงมติว่า สมควรหรือรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๒๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทุกรายการอะไร และแปรญัตติ

ภายในบัดนี้

พลโท บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ขอเสนอกรรมาธิการสามัญ แปรญัตติภายใน
๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอกรรมาธิการสามัญ
คือกรรมาธิการการปกครอง แปรญัตติภายใน ๓ วัน ถ้าหากว่าที่ประชุม
ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๓ วัน

ต่อไปพิจารณาหมายเลข ๔ ร่างพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับ
ที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ เป็นกรรมาธิการกระทันหัน

(ดำเนิน)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบาง มาตราในพระราชบัญญัติ การประมง
พ.ศ. ๒๔๘๖

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่า เวลานี้มี ไซดัตตระเบ็ด ทำการประมงทั้ง ในน้ำหน้า
หาดและน่านน้ำเค็มกันเป็นจำนวนมาก ปรากฏจากผลของการทดลองของ
กองทัพเรือร่วมกับกรมการประมงว่า เป็นการทำลายพันธุ์ปลาชนิดใด ๆ
อย่างร้ายแรงมาก การระเบิดครั้งหนึ่ง ๆ ปรากฏว่าได้ทำลายพันธุ์ ปลาที่
อยู่ในรัศมีการระเบิดโดยสิ้นเชิง ไม่จำพันธุ์ ปลาใด ๆ ในท้องทะเลจะถูก
ทำลายให้สูญพันธุ์ ในกาลต่อไปได้ เป็นการทำลายอาชีพการประมงของ

บรรดาชาวประมงทำให้ชาวประมงที่ได้อะไรของมือประจำที่ทำการจับไม่ได้
 ต่างพากันร้องว่าเดือดร้อน ฉะนั้นจึงควรกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ในอัตรา
 สูงเพื่อปราบปรามให้เด็ดขาด และเนื่องกันการล่าตายพันธุ์ปลาได้มีให้
 ถูกทำลายหมดไป โดยการกระทำของผู้เห็นประโยชน์ส่วนตัวเฉพาะหน้า
 หนึ่ง ปรากฏว่าผู้ฝ่าฝืนทำการรบกวนและจับสัตว์น้ำในทิว
 สัตว์น้ำอันเป็นที่สามารถประโยชน์โดยมิได้รับอนุญาต เป็นเหตุให้เกิด
 การเสียหายแก่ที่จับสัตว์น้ำและพันธุ์สัตว์น้ำ จึงเห็นควรแก้ไขให้การ
 ควบคุมและการรักษาพันธุ์สัตว์น้ำได้ประโยชน์รุดกุมยิ่งขึ้น

(ดำเนิน)

ร่างพระราชบัญญัติการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติการประมง
 พ.ศ. ๒๔๘๐ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการประมง
 (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้บุคคลใดปลุกสร้าง ตั้งโดงไว้ในที่รักษา พืชพันธุ์ ทวารประมัต ท่อน้ำยาต ซึ่งมี ไร่ทของเอกชน แต่ที่ดงารณประโยชน์ หรือปลุกขัว ชาว ปช พืชหรือพन्छ ไม่นานใด ตามที่ระโดมพระราช กฤษฎการ ระชอไนท์ เช่นจวนน เว้นแต่จะไดรบอณุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้บุคคลใดวัดขนาดรักษา พืชพันธุ์ ทวารประมัต ท่อน้ำยาต ซึ่งมี ไร่ทของเอกชน แต่ที่ดงารณประโยชน์ หรือปลุกขัว สัตว์น้ำ หรือทำให้น้ำในทจับสัตว์น้ำ เช่นจวนนแห่งหรือดงลนขยดง เพชทำการประมง เว้นแต่จะไดรบอณุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้รับอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๕๐

“มาตรา ๒๐ ทวิ ห้ามมิให้บุคคลใดมิได้ในครอบครองเพื่อการค้า ซึ่งสัตว์น้ำ โดยรู้ว่าได้มาโดยการกระทำผิดตามมาตรา ๒๐”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้บุคคลใดมิใช่ในครอบครัวของเพอการคาซึ่ง
ตั้งมา หรือใช้ของตั้งมาชนิดใด ชนิดหนึ่งตามทรัพย์ได้ในพระราช
กฤษฎีกา”

มาตรา ๕๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติการ
ประมง พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ บุคคลใดฝ่าฝืน มาตรา ๕ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๗
ถึง มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๑ มาตรา ๕๔ หรือ
มาตรา ๕๕ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๒ ทวิ แห่งพระราช
บัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๘๐

“มาตรา ๖๒ ทวิ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ มีความผิดของระวาง
โทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ชนิดของไม้
ต่างค่าสัมเท่าของราคาตั้งมา

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๒ ตริ แห่งพระราช
บัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๘๐

“มาตรา ๖๒ ตริ บุคคลใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ทวิ มีความผิดของ
ระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติการ
ประมง พ.ศ. ๒๔๘๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ เรือ เครื่องมือทำการประมง ตั้งมาและตั้งอื่น ๆ
ที่ ใช้หรือได้มาโดยการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ศาลจะริบ

แต่ยกได้ แต่ถาดังเช่นฉนวนนี้ไซ้ เสร็จได้มาโดยการกระทำความผิดในท
รักษาพืชพันธุ์ หรือโดยการผ่านมาตรา ๒๐ ให้ศาลรับเสียทั้งสิ้น

๑๑.๑๒ น.

พลเรือโท หลวงสุนาวนวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร : รัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการประมง(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๑๖ โดยมีเหตุผลที่กล่าว แก่ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราในพระ
ราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๑๑ เหตุผล คือปรากฏว่าเวลานี้ผู้ใช้
อวนกระเบ็ดทำการประมงทั้งในน้ำหน้าจตุและน้ำหน้าเค็มกันเป็นจำนวนมาก
อันเป็นการผ่านพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๑๐ ผู้ผ่านไม่คอย
กลัวเกรง เพราะโทษแห่งความผิดได้กำหนดไว้ให้ ในอัตราค่า แดงการ
จับกุมผู้กระทำผิด ก็จับได้ด้วยความยากลำบากการใช้อวนกระเบ็ดทำการ
ประมงนั้น ปรากฏจากผลของการทดลองของกองทัพอเรือร่วมกับกรมการ
ประมงว่า เป็นการทำลายพันธุ์ ปลาชนิดดี ๆ อย่างร้ายแรงมาก การใช้
อวนกระเบ็ดจำนวนมากผู้ผ่านไซ้ตามหินกองในท้องทะเล ซึ่งปลาพันธุ์ดี
อาศัยอยู่ เช่นปลาเหลือง ปลาดุก การระเบิดครั้งหนึ่ง ๆ ปรากฏว่าได้ทำ
ลายพันธุ์ ปลาที่อยู่ในระดับการระเบิดโดยสิ้นเชิง ทั้งปลาใหญ่และปลา
ที่เป็นปลาขนาดเล็ก และปลาเหล่านี้เป็นปลาประจำท้องที่ ถ้าหากของมีการ
ผ่านเช่นนี้ต่อไปอีกไม่ช้าพันธุ์ ปลาดี ๆ ในท้องทะเลก็จะถูกทำลายให้สูญ
พันธุ์ ในกาลต่อไปได้ เป็นการทำลายอาชีพการประมงของบรรดาชาว
ประมง และบุคคลที่ปรากฏว่าเครื่องมอทำการประมงบางชนิด เช่น อวน

ยอ ชุมพรโร เบ็ดถ่าย ถอบประทุน ทำการประมงไม่ได้ดี เพราะบริเวณ
ที่โดยกระเบ็ดปลาถูกทำลายแทบหมดสิ้น ไม่มีพันธุ์ พืชที่จะเกิดและ
เพิ่มปริมาณให้มาจับได้อีกเป็นเวลานาน ทำให้ชาวประมงที่ใช้เครื่อง
มือประจำที่ทำการจับไม่ได้ ต่างพากันร้องขอเดอดรอน จนในที่สุด
กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนไว้ ในอัตราสูงเพื่อปราบปรามให้เด็ดขาด และต้อง
มีการทำลายพันธุ์ ปลาไว้ไม่ให้ถูกทำลายหมดไป โดยการกระทำของผู้
เห็นประโยชน์ส่วนตัวเฉพาะหน้า

อนึ่ง ปรากฏว่าผู้สวณหากรรมกรุดและอดจนจับตัวมาในจับ
ตั้งนอกนบนที่ด้ารณประโยชน์ โดยมีได้รบอนุญาต เป็นเหตุให้เกิดการ
เดี่ยหายแก่ทจบตั้งตัวมาและพริตตั้งตัวมาจึงเห็นควรแก้ไขโดยการควบคุม
และการรักษาพันธุ์ ตั้งตัวมาได้ประโยชน์ที่กมยงชน นอกจากนี้ในการแก้ไข
ใหม่มาตรา ๑๗,๑๘ กบัตโฮกาดให้ทั้ง ทพทง ซึ่งเป็นของเอกชนให้ทำ
ได้พอประโยชน์แก่ประชาชน

(เนื่องจากประชาชนผู้แทนราษฎรมักจะร้องเรียน จึงได้มอบ
ให้พระราชกรณียกิจ ของประชาชนผู้สวณหากรรมกรุด)

๑๑๖๕ น.

นายพร มลิทอง (สมทรสโคว) : ตามที่คนแห่งการเดิน
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ตามที่หากรัฐมนตรีว่าการเกษตร ได้แสดงไปเส
นน ในเบื้องต้นเขาพเจ้ากตงขอเรียนว่าเป็นการขัดกันกับบทบัญญัติ
โดยตลอดทีเดียว คือว่าโดยเหตุผลแห่งการแก่งด้าพอบของกนการใช้
อตุระเบคซึ่งเป็นการทำลายพันธุ์ปลา ทั้งปลาน้ำจืดและปลาน้ำเค็ม แต่
ว่าในบทบัญญัติโดยตลอดไปอันนี้แต่ไม่มีแต่จะไปบัญญัติห้ามไว้หรือ

ดงโทษการใช้ระเบิดเช่นนี้ ไทแรงไม่มีเลย ทนการที่จะห้ามไม่ให้ใช้
 วัตถุระเบิดสำหรับทำดาบพุ่ง ปืนหรืออาวุธไทยไทแรงนั้น เจ้า
 เชื้อเหลือเกินวาทก ๆ คนของต้นมันน เพราะจำเป็นการรักษาดาบพุ่ง ปืน
 ใจให้ดี ทนเมื่อเรามาอ่านคดีต่าง ๆ ไม่มี กลับไปบัญญัติเรื่อง
 อื่น ๆ แต่บทบัญญัติเรื่องอื่นเกี่ยวกับการประมงนกสัตว์ต่างในการ
 ออกกฎเป็นอันมาก ในเบื้องต้นเร้าจะเห็นวาทกษณะของกฎหมายนั้น ถ้า
 หากว่ามาจากความปรารถนาของประชาชนนั้นก็ ทานกถอวาเป็นกฎหมาย
 ทดทัด ถ้าหากว่าการ ออกกฎหมายนั้นมาจากความ ปรารถนา ของ
 พนักงานเจ้าหน้าที่ของหมายความชาตตรงกันข้าม คือเป็นกฎหมายที่ขัด
 ทัด ทน ในบทบัญญัติตามบทบัญญัติได้ จะเห็นได้ว่าการปลุกสร้างสิ่งหนึ่ง
 สิ่งใดลงไปในที่สงวนพุ่ง ปืนกดี หรือว่าการปลุกพุ่งพุ่ง ชนิดที่เป็น
 ไทยแกพุ่ง ปืน เป็นคนดูจริง หรือวาพุ่ง ไม่ซนกดี ตามธรรมดา
 ปลุกไปแต่ความเสียหายแกพุ่ง ปืน เราคงถอวาปลุกไม่ได้ เพราะวา
 ถาทำไปแต่ความมุ่งหมายของประชาชนที่จะรักษาดาบพุ่ง ดัดจนวาใจสำหรับ
 ให้เป็นอาหารแก่อนชนรุ่นหลังมันจะหมดไป เมื่อหมดไปเช่นนั้น
 ทานไม่ห้ามเสียให้เด็ดขาด จะไปอนุญาตถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาต
 ทำได้ ถ้าเช่นนั้นจะมากอกกฎหมายกันทำไม่ออก พนักงานเจ้าหน้าที่
 ของประชาชนโทษกมพดมาก เป็นญาติเป็น โยมบ้าง หรือวาเป็นคน ทมเงิน
 ทองมาขออนุญาต กันเสียหมดแต่ กถารทราวมอดกประสงค์ ในการสงวน
 พุ่ง ปืนมันจะมีประโยชน์อะไรไปใดแก่คนราวอยนนเอง ททาดาบพุ่ง
 ปืน แต่คนจนไปหาเงินไม่ได้ นเจ้าพเจ้าเห็นว่าไม่ ไซเป็นกฎหมาย
 ลักษณะชงมาจากความปรารถนาของประชาชน แต่ถาหากวาเป็นกฎหมาย
 ทมลักษณะมาจากความปรารถนาของพนักงานเจ้าหน้าที่ ทจะสงวนอำนาจ
 ใจเพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ซึ้นนเป็นลักษณะหนึ่ง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไปตรวจหน้อย
 เจ้าหน้าที่ไม่ได้อยู่ที่นั่น คุณไปตำเจ้าหน้าที่เขา
 นายพร มลิตทอง (สมุทรสาคร) : ไม่ได้ตำใคร คอยเจ้าหน้าท
 ขอ เราไม่ควรจะไปทำ ทนตาหากว่าท่านประธานจำไม่มีคนเฝ้ากตายน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับเดิมมาทหนึ่งแล้ว แต่ท่านรัฐมนตรีเกษียรทา
 โฉงทหนักเคยถอนเอาไปเสียที่หนึ่ง ถอนเอาไปแต่ฉบับข้าพเจ้าหนักว่าถ
 เดิมฉบับมากจึงจะเกิดจากความปรารถนาของประชาชน แต่เมื่อมาอ่าน
 ตัดฉบับแล้วหาเป็นเช่นนั้นไม่ มีการรักษาอำนาจเช่นนี้ไม่ดีแน่ ข้าพเจ้า
 สันนิษฐานที่จะห้าม แต่ต้องห้ามให้ได้ขาด ถึงใดหากว่าไม่มีเด
 อนุญาตให้ทำ มีประโยชน์อะไร เช่นการทำลายชีวิตร่างกายหรือทรัพย์สิน
 สันนิษฐานของคุณ มติประชาชนเห็นว่าไม่ดี เราจึงได้มอบหมายให้ใน
 กอหมายลักษณะอาญา ถ้าผู้ใดได้รับอนุญาตให้ทำลายชีวิตร่างกายหรือ
 ทรัพย์สินของผู้อื่นให้ทำได้ เราห้ามเด็ดขาด ฝ่ายนักดองโทษ
 นั้นเช่นเดียวกัน การห้ามปลุกตั้งได้ส่งหนังสือขอพิขพณช ะไรเป็นอันตราย
 แก่ปถาเราต้องห้ามเด็ดขาด อย่าส่งอนุอำนาจไว้ ถ้าขณะใดได้รับอนุญาต
 จากพนักงานเจ้าหน้าที่ น้คำคุณมาก มีประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง
 ขอให้สงวนได้พิจารณากันด้วยดี ลักษณะของโทษเราจะเห็นได้ว่าควม
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับเดิมตามตราแต่เดิม เติมโทษกันบางมาตรา
 ดงโทษจำคุกจนถึง ๕ ปี คนมันหรือคนไม่มีอาหารบริ โภคแต่ละไปประกอบ
 กิจการหาอาหารต้องเอาไปในที่ของห้ามบ้างอะไรบ้าง ดงโทษถึง ๕ ปี
 เช่นหมิ่นหมิ่นศักดิ์ศรีทใหม่ฉันนั้นเหมือนกัน ไม่ได้ตีทรัพย์สินของใคร ทำ
 ะไรกัน เป็นแต่อย่างแฉ่งหาอาหารจากที่มันเกิดจากที่เกษตรกรมาติดง
 โทษกันเสีย ๕ ปี ปรับตั้งหมื่นบาท ก็มันจะไปทำอย่างนั้นจนๆ

เท่านั้นจะเอาที่ไหนมาให้ตั้งหมนบาท ถ้าไม่มีเงินให้ตองไปเป็นข้าชญากร
 เป็นคนชกขตรางกันเพราะ ท้องของตนโดยที่ตนไม่ได้ไปเอาทรัพย์ของ
 ใคร ก่อนนมมนต์ลักษณะในตำราจะกำหนดคุณวิธิการของเขาในการท
 กำหนดโทษในกฎหมายต่าง ๆ เดย แต่ถ นอกจากนั้นยังมีบท
 ขบขันสุดประการหนึ่งคือห้ามว่าถ้าใคร มีปดงชนิดใดมา โดยจงจรกรรทำ
 ผิด จริมีไว้ ในครอบครัวเองเพื่อครอบครัวไม่ได้ ถ้าทลอดมได้ไม่ได้มี
 แต่เนื้อเดียวหม่น เขามีใจเป็นอาหวนแก่ประชาชนอื่น ๆ ได้ตงก็ การตรา
 จะพิศุจน์ว่าปดงนั้นมาจากไหน มาจากอะไร พิศุจน์ก็ได้ข่างไรนั้นเขียน
 ทงยังอยู่ในการวินิจฉัยบรรดคดีทงต้น มันไม่หม่นชกขตรางอย่าง
 ซึ่งตำราหม่นอยู่แต่หม่นเป็น อารมิต กฎหมายข่งง อาจชบพหรือชว ตบมตร
 ปลดขมิ หรือเครขงมชวประกบตารโจรกรรมข่งงนั้น มันก็ไม่ตงมีคอร
 ที่จะให้หม่นไว้ แต่หม่นเขาหาบท ๆ กตบมไว้ไม่ได้ทง ๆ ที่คือไม่ได้ทำ
 ความผิดอะไรมา เขาชชเขาก็ตงไม่รู้ว่าได้มจกรเห็น ชขางนหาความ
 ข่งงมากหมายก่าขง ข่งงว่าหม่นจกเห็นเรท เสริมขมการจขตจ
 หนา หม่นเป็นเครขงมชวหากินของคนจนถ้าหากจพไปทำผิดมาบริบเรชหรือ
 รมเครขงมชวเสียหมดแต่จ จะให้คนเหล่านี้หากินอะไร จะไปปลัดเขากิน
 ก็ไม่ได้ ชะโมยเขากินก็ไม่ได้ นมิตลักษณะกฎหมาย คือว่าเครขงมช
 อย่างนี้ ไม่ใช่เตรียมไว้สำหรับประกบตารโจรกรรม หรือว่าประกบ
 การร้ายอะไร มันเป็นเครขงมชสำหรับหากิน จะไปบริบของเขาย่างไร
 แต่กำหนดโทษให้บริบ เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาทั่ว ๆ ไปแต่เราจะเห็น
 ได้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีความสมบูรณ์อะไรเลย คือว่าแห่ง
 แรกลักษณะของกฎหมายไม่ถูกต้อง ต่อมาเป็นการตั้งอนอำนาจไว้ ซึ่ง
 ทำให้ไม่เกิดผลอะไรในการที่จะรักษาพิงพันธ์ไว้ตา แต่ประการสุดท้าย

คือโทษหนัก ตามพระราชบัญญัติการประมงกำหนดโทษไว้แล้วนั้น ก็
 พยายามแต่ง คือเรื่องความสามารถของเจ้าหน้าที่ต่างหากที่จะปราบปราม
 จับกุมผู้กระทำผิดหรือไม่ แม้แต่ โทษกำหนดเดิมถ้าไปปราบปรามจับกุม
 ได้ แม้ถ้าเพิ่มโทษปรับหรือจับกุมได้ ก็ตั้งเบื้องต้นได้ เราจะมีบัญญัติให้
 ประหารชีวิตหรือรบราชบาทโดย ถ้าเราจับไม่ได้ก็ไม่ประโยชน์อะไร
 ทั้ง ๆ ที่เป็นลักษณะเป็นการกำหนดโทษเสียด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นเรา
 จึงเห็นว่าไม่สมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าท่าน
 รัฐมนตรีเกษตรระลึกได้เมื่อปีกลายนี้เคยมีท่านไปทหนึ่งแต่ใด ใครจะ
 ขอร้องนำท่านออกไปเสียดีกว่ามีบัญญัติขึ้นมาขอให้สมประสงค์
 หนึ่ง จะ เป็นพระคุณยิ่ง

๑๑.๑๔ น.

พลเรือโท ทองวัน วิหะวณิช รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตร : ตามที่ท่านได้ถามถึงกรมเกษตรหนึ่งลงได้ก็ปรายจากหลักการใน
 ร่างพระราชบัญญัติที่เราจะปราบปรามผู้กระทำความผิดด้วยประการ
 โทษปรับไม่เห็นมีนั้น กรม ชกเห็นว่าบางท่าน อาจจะไม่ได้อ่าน
 กฎหมาย ถ้าท่านได้อ่านกฎหมายแล้วท่านจะเข้าใจมาตรา ๕๐ เดิมแห่ง
 พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๘๐ กรมชกจะขอร้องให้ท่านฟังเพื่อ
 ท่านจะได้เข้าใจ “มาตรา ๕๐ ท่านมี ให้บุคคลผู้ใดใช้วัตถุระเบิดเพื่อจับ
 สัตว์น้ำ เว้นแต่ในกรณีที่ทำเพื่อประโยชน์ในทางวิทยาศาสตร์และ
 ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ผู้รับอนุญาตซึ่งปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรี
 กำหนดไว้” ความจริงมีอยู่แล้ว แต่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้เรา
 เพิ่มเติมลงไปอีกว่า ถ้าหากว่าปลาที่ได้นั้นมาด้วยการระเบิดเช่นนั้น ก็ไม่ควร

จะเข้ามาได้ในครอบครอง ก็เข้ามาขายกัน ไม่ใช่ห้ามไม่ให้ผู้จับ
 ปลามาแล้วไม่ได้รับประทาน ท่านเจ้าโสมถ์ ทักมณฑลผู้จับปลามา
 โดยใช้วัดกระเบ็ด แล้วท่านก็บอกว่าไม่เห็นมีอะไรที่งโทษในมาตรา
 ๒๒ ทฎ ทปรบ ๕ บ หรือปรับไม่เกินหมื่นบาทนั้น ปรับสำหรับผู้ที่
 วัดกระเบ็ดสำหรับกระเบ็ดปลา ไม่ใช่ตั้งโทษผู้ไปประกอบอาชีพโดย
 สัจจกิจโดยวิธี ใช้เครื่องมือในการประมงอย่างอื่นใด ในพระราชบัญญัติที่
 แก้ใหม่ พงโทษผู้ทำการกระเบ็ดปลา ส่วนผู้พัฒนามาตราอื่น ๆ นั้นโทษ
 คงเป็นปกติตามเดิม ท่านคงจะเข้าใจความ ทว่าการห้ามคงจะห้ามให้
 เด็ดขาดในเรื่องการบำรุงรักษาพันธุ์ปลา ข้าพเจ้าเข้าใจว่าคงจะหมาย
 ความว่ามาตรา ๑๗-๑๘ ที่แก้ ความจริงมาตรา ๑๗-๑๘ เดิมนั้นห้ามไว้
 กวขวางมาก แต่อาจทางเจ้าหน้าที่หรือทางผู้แทนราษฎรก็ได้ หรือทาง
 ประชาชนก็ได้ เด็ดขาดนั้น คือเห็นว่าการประชาชนจะไม่ได้รับความสะดวก
 เราจึงตัดคำว่า หนึ่งหรือสอง อันเป็นส่วนรองออกจนไปเสีย คงเอาไว้
 แต่ตั้งสาธารณประโยชน์ หรือที่ห้าม ทแก้มาตรา ๑๗-๑๘ นั้น
 แก้ให้น้อยลง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาหาหนกเกี่ยวกับการประมง
 ให้มากยิ่งขึ้น หาได้มีเจตนาประการอื่นใดไม่ เดิมที่ถกสนไปในนถกแล้ว
 เพื่อให้เรียบร้อย เด็ดขาดเรียบร้อยแล้ว แต่ถกกับความปลอดภัยของ
 ประชาชน และข้าพเจ้าเชื่อว่าผู้ทำการกระเบ็ดปลานี้ไม่ประชาชนคนไทย
 เลย ถ้าท่านจะเห็นแก่ประชาชนของประเทศไทย ข้าพเจ้าก็คิดว่าคงจะ
 ไม่มีสิ่งมาชักคนเกิดคดีความร้องพระราชบัญญัตินั้น ออกเรื่องหนึ่งท่านอาจ
 มีปลาได้มันเป็นอาหารแท้ ๆ แต่ถกกับจะห้ามเขาและตั้งโทษสำหรับ
 กระเบ็ด ท่านก็บรรยายมากไปเอง ถ้าดูตามคอบทในพระราชบัญญัติเราห้าม
 การที่เขาปลาทะเบ็ดมาแต่มาครอบครอง นั้นจึงจะโทษอย่างหนัก

อย่างอื่นไม่ได้ตั้งโทษ ออกอย่างหนึ่งตามมาตรา ๖๘ ถ้าท่านอ่านกฎหมาย
เดิม มาตรา ๖๘ เดิมขงแรงกดดัน แต่ในมาตรา ๖๘ ใหม่เราจะปรับ
กเมื่อผ่าน คือจากค่าทำให้ศาลปรับหรือโดยผ่านมาตรา ๖๐ ให้ศาลปรับ
ทั้งสิ้น คือหมยความว่าผ่านไปที่ทำการระเบิดปลา ขอให้สมัครเข้าใจ
ตามทงมรยบให้ทราบ

๓๑.๑๕ น.

นายเทียบ ไชยนิทัศน์ (ตลก) : ตามทฤษฎีบทเด่นของ
พระราชบัญญัติเข้ามา ก็มีความมุ่งหมายส่วนใหญ่เพื่อของกรปราบ
ปรามอ ชัยคดีระเบิด ที่จริงข้าพเจ้าเองก็เห็นความร้ายแรงของการระเบิด
ปลาอยู่เหมือนกัน แต่เกรงอยู่ว่าการทฤษฎีบทเด่นกฎหมายเข้ามา
เกรงว่าจะปฏิบัติทำไม่ได้ผล คือว่าท่านดำเนินการบังคับกษภาพนช
คดีนี้ไม่ได้แต่ระเบียบของการระเบิดไม่ได้ยึดแต่ท่านก็ปราบพวก
ไม่ได้ เมื่อปราบพวกไม่ได้ กฎหมายเดิมก็ให้ปราบอยู่แต่ แต่
ท่านก็ยังไม่ทำไม่ได้ผลคือ จับพวกระเบิดไม่ได้ เหมือนนกจะจับไม่ได้
สักรายหนึ่ง เมื่อเห็นเห็นแต่โทษเดิมก็มอยู่แต่ของอันใหม่ก็มา
เพิ่มชนิด ๒ เป็น ๕ บกเพิ่มชนิดน้อยเดียว ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะไป
ได้ผลอะไร คือว่าท่านไม่ได้ดำเนินการในเรื่องเจ้าหน้าที่ของท่านให้แล้ว
ท่านจะมาขอกฎหมายสภา ขอกฎหมายไปบังคับเขา ให้กฎหมายไปแต่
ก็ไปใช้บังคับไม่ได้ผล ทั้งๆ ที่ควรจะทำให้ตกปราบไม่ได้ ชนนี้ข้าพเจ้า
ว่าเป็นชชบพรชงในการปฏิบัติหน้าที่ของทางฝ่ายบริหาร ไม่ใช่เป็นการ
บกพรชงในทางกฎหมาย ข้าพเจ้าจึงเชื่อว่าถึงแม้เราจะให้กฎหมาย
ไปแล้ว ท่านก็จะทำไม่ได้ผลก็ เพราะอะไร เพราะว่ายังไม่ปรากฏ
ให้เห็นเด่นชัดว่าท่านได้ทำการจับกุมพวกนี้ได้ เมื่อปรากฏว่ามีพวก

ต่างต่างมาทำกรรมระเบิดปลงเลือดเกิด หรือระนอง ระเบิดเหตุนั้น ท่านจับ
ได้หรือไม่แต่ เมื่อโทษทางกฎหมายมีอยู่แล้ว ก็จับไม่ได้ เมื่อจับไม่ได้
ไปเพิ่มโทษอีกจับได้ไหม ข้าพเจ้าเชื่อว่าจับไม่ได้ด้วยตนเอง ททท
รับรองว่ากรรมระเบิดปลานั้นไม่มีคนไทยเลย ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าไม่จริง
คนไทยที่ระเบิดปลาน้อยุ่หลาย แต่ท่านจับไม่ได้นั่นเอง ข้าพเจ้าเคยเห็น
ด้วยตา ยกตัวอย่างที่จังหวัดตากข้าพเจ้าเห็นด้วยตาหลายครั้ง โดยเฉพาะ
เป็นเจ้าพนักงานที่มดกระเบิดอยู่ ในมือ พลกระเบิดหินบ้าง พลกทำทาง
บ้าง พลกทำเขื่อนบ้าง ระเบิดเหตุนั้น ทเห็นอาวุธของของทททเห็นไป
ระเบิด ถ้ามหาหนาทของทททเกิดเขาจะยืนยันได้ ๆ ภูเขาในเขตนั้น
ถูกระเบิดใหม่ ข้าพเจ้าเคยเห็นถูกระเบิดตม ๆ แต่ไม่เห็นปลงด้วยมาก
ไม่เห็นเจ้าหนาทไปจับปลง ข้าพเจ้าจะไปร้องเรียนทททไม่มีหลักฐานยืนยัน
ให้เขาตมท นแหละเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเคยเห็นมาแต่ขอขมายืนยันว่า
ระเบิดปลาคคนไทยก็มีอยู่เยอะ ก็ขอให้ช่วยกันปราบปรามด้วย สำหรับ
การระเบิดนี้ข้าพเจ้าขอให้ทททพยายาม สั่งไป ตามผู้บริหารตามที่ททท
ท่านตั้งไปจะได้ผล ถ้าหากผู้ใดกระเบิดปลาก็ขอให้ไปขอไปหรือขอให้
ตั้งโทษอย่างแรง ในเมื่อรัฐทททตั้งจะไม่มีหลักฐานอย่างนั้นทททก็ควร
ทำไปแต่ก็ขอจะเป็นการยืนยันได้ แต่ขอขมายืนยันมา
มาตรวจอย่างนั้นท่านอาจโทษของผู้ระเบิดมาอย่างในมาตรา ๖๒ คดี บุคคล
ได้ผ่านมาตรา ๖๐ ฐานระเบิดปลานี้มีความผิดระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี
แต่ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ขณตาของไม่ต่ำกว่าสิบเท่าของราคา
คดีความ นทานเขียนต่อหมอยมการกมแล้วทำให้เป็นที่ยกแก่ศาล
ผู้ปฏิบัติ คชอเขียนใจว่าขณตั้งปรับไม่เกินสองหมื่นบาท แต่ขณตา
ต้องไม่ต่ำกว่าสิบเท่าของราคาคดีความมากเขียนคดี คชอตาตั้งคดีททท

มาได้ เห็นด้วยมติว่าเรื่องข้างล่างเรื่องพระเบ็ดตั้งคณะ แถบบริเวณใต้ถุน
 คิวคาบปลาเป็นเงงหาพินบาท ตามมีอยู่มายเขียนใจว่าขนาดต้องปรับ
 ไม่คงค่าดิบเท่าชองราคาตั้งอีกคือ ๕ หมอนบาท แต่ทศาคัดคิด
 อย่างไร เพราะท่านเขียนใจว่าขนาดไม่ค่ากอดดิบเท่าชองราคาปลา และ
 อย่างตั้งไม่เกินหนึ่งหมอนบาท หมอนชกพในหัว ท่านจะฮางว่าขนาดต้อง
 ไม่เกินกว่าหมอนบาท เกินกว่าหมอนก็ปรับไม่ได้ เพราะเกินราคาปลาอยู่แล้ว
 อย่างนึกคิดเองไม่ได้ เพราะค่าศ พิจารณาค่าหมอนตัวหนึ่งคือ เขาไม่ได้
 พิจารณตามเรจ เพราะแม่เราเขียนไปอย่างหนึ่งเราแปลไปอย่างหนึ่ง
 ก็เคยมี ออกยาหนึ่งตามที่ท่านแสดงมา ท่านว่าท่านคชังการที่จะเพร
 พันธ์ปลาอะไรเหล่านี้ ข้างเจ้าส่งสัยในค่าแสดงชองท่านอยู่ภาคกฎหมาย
 เดิมในเรื่องห้ามมิให้ผู้ใดมิได้ ในครอบครองเพชการค้าขง สัตว์น้ำ หรือไข่
 ของสัตว์น้ำบางชนิด ท่านมีความ มุ่งหมาย อย่างไร จึงจะแก้มาตรา
 เพราะมาตราเดิมก็อยู่แต่จ่าห้ามมิให้ผู้ใดมิได้ ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำ
 หรือไข่ของสัตว์น้ำบางชนิดทุกฤฎีกาของห้าม ถ้าใครมิได้ ในครอบครอง
 ก็ผิด แต่อันใหม่ ถ้าใครมิ ได้ ในครอบครองเพชการการค้าเป็นผิด
 เพราะฉะนั้นการค่าดิบไม่ได้ท่านก็เห็นเขาไม่ได้ เห็นการผิดทางฮางหนึ่ง
 แต่ตรงกันข้ามปลาทุกกระเบ็ดถ้ามิได้เพชการการค้าจึงผิด ถ้ามิได้ ใน
 ครอบครองของเฉย ๆ ไม่ผิด อันนี้ก็เลยเข็ดชองให้เขาหลุดไปหมดเลย
 จับมาไม่ได้เลย เพราะจับเขามาเขาก็บอกจ่าไม่ใส่เพชการค้า เช่นจับ
 ปลาใต้ถุนที่เห็นว่าเขาได้มาด้วยการกระเบ็ด แต่ไม่ทราบจ่ากระเบ็ด
 ที่ไหน เมื่อไรในเรือลำหนึ่ง แต่ปลาก็พิสูจน์ได้ว่าถูกกระเบ็ด เช่นจับแตก
 บ้าง เครื่องฮวยจะภายในแตกบ้าง เขาก็บอกจ่าเขาไม่ได้กระเบ็ด แต่
 บอกจ่าเขาซอมมาหรือเก็บมาได้จากผู้อื่นเขากระเบ็ด จะเอาโทษเขาอย่างไร

ก็เอาโทษไม่ได้ เพราะเขาบอกว่าเขามัวใจไม่ใช้เพอการค้า เขาต้องการ
 เอาท่งปลาร้าไว้กิน เพราะในเรือนของเขามัวใจ ๓๕-๓๖ คน เขามัวใจ
 ด้กักรบง ๒ กระบงกักันได้ ๕-๖ เดือน ก็เอาโทษเขาไม่ได้ ถ้าท่านเขียน
 อย่างนั้นเอาโทษเขายาก เพราะฉะนั้นจึงทำให้เห็นว่ากรทอชกกักฎหมาย
 ฉันทไป ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะไม่ได้ผล เพราะว่าการท่งนั้นด้บงาเพอการการค้า
 เป็นกรขายกัอยู่ แดะอีกอย่างหนึ่งการมัวใจบางชนิดท่ใครมัวใจในกรอบ
 กรอ้งมัวใจ ท่านกัอดมัวไปตักอดเดี่ยว ในชอนนท่เห็นด้งเป็นการแก้โดยชยาก
 กรอ้งอดด้งแก้ โดยด้งเคชเข้าไป ไม่ใช้แก้เพอจระบงกันด้งนทา เพราะ
 ข้าพเจ้าเองเมื่อเคยอยู่ในอาเภอท่มด้งนทา มาก อย่างเช่นอาเภอพิษณุโลก
 เคยเห็นราษฎรจับเอาด้งนทามาได้ โองด้งด้ง ๒๐-๓๐ โองไห้กำบดด้ง
 ในฤดูนทาฤดูนั้น ผลท่ด้งเราไปตัดในกรอบกรอง ออก เขากัว่าเขาไม่ได้ม
 ด้งเพอการค้า เขามัวใจเพอบริ โภค เพอใช้ ตถอดบปี เขากัทำไมเขาไม่ได้
 เป็นอนนทาเขากัท่อดกรอด้งไป แดะวิชานทานกัยังไม่ได้แก้ไข ท่านด้งการ
 ไห้ด้งนทาแพร่ท่ตายทานกักรจกัการปรามปราม คือฤดูนทาแดง คือในฤดู
 ท่ปลาดจะชุกชมท่ด้งในชอนนปลาดจะวางไข เพราะปลาดจะชุกชมท่เข้าหนอง
 แดะนทานกัไม่ได้แก้ไขเลย ปลัดอัยให้การจับปลาดวางไขกันั้นไปตามเรอ
 ท่งในท่ชงทะเล ตามห้วย หนอง คลอง บึง ต่าง ๆ แดะไม่ได้ดำเนิน
 การอย่างนทานจะมา อารังว่าเพอจะช่วยเหลือด้งด้งเต็ม บารุงพันธ ปลาดกั
 อย่างไร ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ค้อยมการจับกัมหรือปรามปรามด้งอย่างไร
 ในเรองโครงการอย่างน ถ้าท่านมี โครงการในเรองการจับปลาดในฤดู
 นทาแดงแด้งตามกกฎหมายท่เขาให้ ใช้ ในชณะนแด้ง ข้าพเจ้ากัเชื่อว่าปลาด
 นทาด้งกัจระมมากชนกถานกัมากมาย แดะเรากัจะด้งชอว่าในนามปลาด
 กันจรง ๆ แดะเคยฉนปลาดนอด้งไปมากมาย เพราะการระเบิดกันอย่างหนึ่ง

แต่จกการเขาไหลไปเบือปลากันอย่างหนึ่ง แต่จกการจับปลาในฤดูน้ำแดง
มานอกอย่างหนึ่งทำให้ปลาทอดโทรมเดี่ยหลายกันอย่างมาก ถ้าหากเจ้า
กระทรวงเกษตรปลัดอยอย่างนแต่จกไม่ชวชกกับกจะหาปลากันยาก เพราะ
ฉะนั้นขอให้ท่านพยายามแก้ไขให้ถูกวิธีการ และให้ได้ผลเกิด แก่กฎหมาย
อย่างนไม่ค้อยได้ผล

๑๑.๒๗ น.

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยตามร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามที่ท่านตั้งมาซึ่งผู้เกี่ยวข้องในจังหวัดตาก
อภิปราย ท่านอภิปรายไปในทางที่วกกฎหมาย ในมาตราที่วางโทษ
สำหรับบุคคลที่ระเบิดปลานั้นจะไม่ได้ประโยชน์ และไปกำหนดในมาตรา
อีกมาตราหนึ่งให้เป็นการลงโทษตามมาตรา ๒๐ ทจ คือมีปลาได้ในครอบ
ครองซึ่งได้มาโดยการครอบครองตามมาตรา ๒๐ ในเรื่องนกระผมเห็นว่า
ท่านเป็นฝ่ายบก ข้าพเจ้าอยู่ทะเล ท่านไม่ค้อยจะทราบหรือทว่าทะเลเรา
ระเบิดปลากันอย่างไร และน้ำมออย่างไร ข้าพเจ้าอยากจะเรียนให้ท่าน
ทราบว่าพวกทะเลที่ระเบิดปลาตามชายทะเลหัวนอกทะเลย่น โดยมากเป็น
พวกพ่อค้าเรือของเฮน คือเมื่อไปจับปลาสำหรับได้เรือของเฮนแต่จก
ระเบิดปลาและจับปลานนได้เรือของเฮนมาด้วย เรือเหล่านั้นแต่จกอยู่ใน
ตงว่าเป็นเรือการค้า เพราะฉะนั้นถ้ามีปลาซึ่งดกระเบิด หรือระเบิดอยู่
ในเรือแต่จก เรากก็พิสูจน์ได้โดยวางปลานนได้มาเพื่อการค้าหรือครอบครอง
เพื่อการค้า เพราะว่าเรือนนั้นเป็นเรือค้า ถ้าหากว่าท่านจงหวัดตากอยู่
บนบกนนั้น ท่านอาจจระมคนไทยไประเบิดปลากันบ้าง ถ้ามีปลาในซึ่ง
ได้มาจากการระเบิด มีปลาได้กนั้นจะพิสูจน์ยากจริงอย่างท่านว่า ไม่ได้
มีได้เพื่อการค้าหรือครอบครองเพื่อการค้า อนนข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นเรื่องของ

คนไทยเป็นส่วนมาก ซึ่งรัฐบาลนครณาแก่ประชาชนคนไทยนั้นเป็นกาว
 ชอบแต่จ และสำหรับเรือห้องเย็นซึ่งไปทำการระเบิดปลาในทะเลนั้น
 โดยมากเป็นเรือของกันต่างดาว ดังที่ท่านรัฐมนตรีเกษตรได้พูดไว้แล้ว
 เพราะฉะนั้นในการที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าให้ตั้งโทษสำหรับคนที่ระเบิด
 ปลาให้รุนแรงจนถึง ๕ ปีแสดงว่ามีเกินหมิ่นบาทหนัก กระผมเห็นชอบ
 ด้วยเพื่อเป็นการข่มขู่ให้คนเกรงกลัว เพราะมีโทษหนักประการที่หนึ่ง
 แต่อีกประการหนึ่งในมาตรา ๒๖ ที่ว่าห้ามมิให้บุคคลใดมิได้ใน
 ครอบครองเพื่อการค้าซึ่งต้องนำโดยรู้ว่าได้มาด้วยการกระทำผิดมาตรา ๒๐
 นั้นก็เพราะเหตุว่าเรือซึ่งไประเบิดปลานั้นระเบิดปลากต่างทะเล ไม่มีแต่
 จะไม่ทันถ้าเขาจะระเบิดเมื่อไร แต่ครั้นโดยนัยนี้ถึงคนจนก็อดดื่มดองจากกรรม
 พนกงานเขาเห็นว่าอยู่ที่ริมฝั่ง แต่พอโดยนัยนี้ถึงคนจนระเบิดปลา แต่ไม่
 รู้ว่าเรือดำไหน แต่ครั้นมาเห็นปลาเขากรูปลานได้มาจากการถูกระเบิด
 ซึ่งจับได้ ฉะนั้นได้ปลา มาจากการระเบิดจริง ๆ เพราะฉะนั้นการที่
 กฎหมายเพิ่มเติมว่าให้ตั้งโทษ ๕ ปีต่อครอบครองเรือ ซึ่งการค้าปลาจากปลา
 หรือสัตว์น้ำซึ่งได้มาด้วยการระเบิดนั้น ตั้งโทษหนักขมลงมา คิดว่า ๆ ว่า
 ตกทรัพย์และรับของโจรนั้นเป็นการสมควรอย่างยิ่ง เป็นการข่มขู่
 ไม่ให้การระเบิดปลาซึ่งเป็นการเสียหายแก่ประเทศชาติมากมาย ส่วนใน
 ข้ออื่น ๆ นั้นกระผมก็เห็นว่าเรื่องของการพัฒนาซึ่งท่านคัดค้านนั้นเป็นเรื่อง
 ของถ้อยคำหรือเป็นดังเดกนอยไม่ใช้หลักการ เพราะฉะนั้นท่านก็ควรจะ
 แปรญัตติเขาว่าควรจะกำหนดอย่างไรหรือพูดอย่างไร ซึ่งไม่เป็นการ
 มัดจำเราว่าหลักการแล้วจะแก้ไขอะไรไม่ได้เลย ซึ่งตามข้อบังคับที่เรา
 สามารถที่จะขอแปรญัตติได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าควรรับหลักการ

๓๑.๓๓ ๒.

นายอ้อม อูปรมย์ (นรเศรษฐรมราช) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยใน
 เหตุผลของรัฐสภาที่จะแก้ไขมาตราเพื่อสงวนพันช์ ปีศาจ และชาวพื้น
 ดั้งเดิมในอริกาห์ เขียนกฎหมายเพื่อ ให้ท่านมนตรีศาสตร์ ทง ทตาย ทเขียน
 ดมาชิกในสภาได้ไปรคคิตตามกฎหมายไปโดยอวการเขียนกฎหมายฉบับ
 นี้ของรัฐสภาดนมทนาตั้งเกศตอนใดบาง คคือว่าในมาตรา ๒๐ ทจทว่า "ห้าม
 มิให้บุคคลใหม่ได้ ในครอบครัวของเพื่อกำรค้าซึ่งตั้งคมา โดยรัฐได้มาด้วย
 กำรกระทำผิดตามมาตรา ๒๐" ขตนี้ข้าพเจ้าเห็นวกรัฐสภาไม่มีควมจำเป็น
 เป็นขย่างใดเลยที่จะเขียนกฎหมายมาตรานี้ ได้ เพราะว่ตามหลักกฎหมาย
 ทวีไปนั้นก็ได้ห้ามอยู่แล้ว ว่าไม่ให้มีได้ ในครอบครัวของ ซึ่งตั้งค
 กฎหมาย มันผิดกฎหมายทวีไปอยู่แล้ว จะมิได้ครอบครัวตั้งเพื่อกำรค้า
 ครอบเพื่อกำรบริโภค หรือเพื่อกคตประสงค์ตั้งใดกแต่แต่ ถาดังนั้นได้
 มาหรือรัฐแต่จวณเป็นการผิดกฎหมายจะมีโดยมาตรา ๒๐ หรือผิดกฎหมาย
 เดกหรือหมกษาน กฎหมายอะไรก็ตามก็ไม่ควรจะมีได้ ในครอบครัวของ
 ได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่จำเป็นต้องไม่มีควมจำเป็นขย่างไรเลยที่จะ
 เขียนมาตรา ๒๐ ทจนได้ เพราะในกฎหมายเดิมหรือ ในตามตวัชทเดิม
 มาตรา ๒๐ นั้นก็อาจที่จะสามารถใช้บังคับได้อยู่แล้ว ทนรัฐสภาประสงค์
 ที่จะแก้กฎหมายนอกลไปจนได้ ก็มั่งที่จะนำคานงขยู่่างหมกษานว่า
 อาจจะมีผิดในทางปฏิบัติ และอาจทำควมยุ่งยากในทางการใช้ด้วยพันจ
 วนนัยจของศาลผู้จะพิจารณาคตขย่างนตอย เช่นควมใจเพื่อกำรค้าของ
 นพนักงานต้อบตงจะไว้กับความผิดทงเป็นขย่งขย่ง ในการทควมตของ
 กาจระคตงแก้คตอว เขาไม่ใหม่ใจเพื่อกำรอน เขามใจเพื่อบริ โภคแต่จะมี

วัตถุประสงค์อย่างหนึ่ง เพื่อทำประโยชน์อย่างหนึ่งเป็นต้น เรื่องศาลเข่งก็จะได้อรรถ
 ความอย่างหนึ่งอย่างหนึ่ง ขอรูปร่างจรรยาไปวัดศาลเข่งในเรื่อง
 ขกคานอย่างหนึ่ง ขอให้ทำกานอย่างหนึ่ง กานอกกานคานหนึ่ง กานเข่งกาน
 เข่งไหนกานใดแก่งคานเป็นมูลจะพิจารณาแก่งคานเรื่องหนึ่งอย่างหนึ่ง กานคาน
 มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๘ และให้ใช้มาตรา ๒๘ ตามร่างเดิม และ
 กานเข่งหรือเครื่องมือเครื่องใช้ ในการนี้ หรือใช้โดยราชการหรือโดย
 พระบรมบัญญัติคนศาลระดับเดียวกัน คำว่า "กาน" นี้เป็นการรวมกันของ
 เป็นการยกกานหนึ่งกานซึ่งอาจจะได้เห็นการพิจารณาคดี ในเรื่องในศาลแต่
 จะทำคานอย่างใดให้แก่การใช้โดยพนักงานของศาลอย่างหนึ่ง (พจนานุกรม
 คำว่า "กาน" นี้จะรวมหรือไม่รวมก็ได้ คำนี้มีมานานในหนังสือ ศาล
 กานหรือเครื่องพิจารณาคดีตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นการที่จะเลิก
 จะเป็นอย่างศาลหนึ่งในเมืองไทย และอีกศาลหนึ่งไม่เป็นอย่างนั้นเป็นต้น
 เป็นอันว่าศาลในเมืองไทยให้คำตัดสินไม่ตรงกันในคดี หรือในกรณี ที่เขียน
 ขกคานหมายที่จะเป็นการกานอย่างหนึ่งก็ได้ เพราะฉะนั้นขอได้ โปรด
 ให้รัฐบาลได้กรุณาตอบด้วย

๓๓.๓๓) น. ... ศาลฎีกา ...
 พลเรือโท หลวงสนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตร : ททท. ...
 น. ...
 จดการระเบิดไฟเพื่อทำการค้า ...
 ปุ๋ยก็เป็นความประสงค์ที่จะให้ประชาชนได้ ไม่ให้มีการทวดขายเสีย ...
 บัญญัติขึ้นในมาตรา ๒๕ ครั้น ซึ่งตั้งโทษผู้ทวงในครอบครัวของปลัดซึ่งได้
 มาโดยวัตถุประสงค์ก็มีการตั้งโทษเหมือนกัน คือไม่ให้ค้าและไม่ให้ระเบิด

ปลา เมื่อระเบิดปลา ๆ ก็ระลอกลงอย่างหนักเป็นลวงกรรมดา ผมคิดว่า
 จะไม่เป็นการขึงยากแก่ศาสตราประการใด ก็ยกขึ้นหนึ่งในมาตรา ๒๘ ศาสตรา
 ริมเสี้ยกได้ ผมขอเรียนว่าเป็นความเห็นของศาสตราจงศบให้เป็นแนว
 เสนอไปไม่ได้ ท่านสมาชิกผู้มั่งคั่งซึ่งเคยเป็นผู้พลกษามาแต่อกคง
 ทราบ ในการที่สมัครรับเลือกตั้งมาซึ่งกำลังอยู่แทนราษฎรทางตอน
 ศาสตราต้องศาสตราพิจารณาไม่ตรงกัน จะพิจารณาอย่างไรได้เป็นเอกสิทธิ์
 ของศาสตรา ไม่ใช่ไปทำตามบันทึกตามแนวอย่างนี้ แม้จะเรียนกฎหมาย
 ในที่เดียวกัน การเขียนกฎหมายแต่การแปลกฎหมายก็ไม่เหมือนกันหรือ
 เขียนอย่างเดียวกันก็ไม่เหมือนกัน การพิจารณาก็แตกต่างกันไปก็เป็น
 เอกสิทธิ์ของศาสตรา อันผมเห็นว่าไม่ควรจะไปแทรกหรือไปแก้ไขอะไร
 ๑๗.๕๐ 11.

นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ (อำนาจ) : ข้าพเจ้าขอเรียนว่าไม่
 สนิทสนมในหลักการที่รัฐสภาได้เสนอมานี้ อันที่จริงพระราชบัญญัติ
 กฎหมายการประมงไม่ได้กำหนดโทษไว้ เป็นที่ทราบโดยเหตุผล หรือ
 ว่าเขาทำมานานก็อยู่แต่อย่างนี้ อาจกำหนดกฎเกณฑ์ เป็นชนิดการการ
 กระทำผิดว่าจะสมควรแค่ไหนโดยเขามององว่า เมื่อกฎหมายนั้นออกเป็น
 กฎหมายเป็นเครื่องมือของรัฐสภาแต่รัฐสภาจะปฏิบัติการเพียงใดให้
 เหนือระดมกับเหตุผลทุกประการ ที่แก้ไขกฎหมายใหม่มา ก็ขาดเหตุผลทุก
 ประการ ดังที่ท่านผู้แทนราษฎรและผู้แทนศาลได้อภิปรายมาแต่เมื่อ
 ก่อน ในเบื้องแรกอันจุดหมายใหญ่ในการที่รัฐสภาได้เสนอมานี้
 พระราชบัญญัติการประมงประสงค์จะลงโทษบุคคลที่เข้าไปทำลายไปเป็น
 จำนวนมาก คือว่าได้ใช้เครื่องมืออย่างร้ายแรง เป็นคนฉลาดกระเบิด
 อย่างนี้เราจะมองเห็นอย่างทู่แท้จนจึงหวังศาล ได้อภิปรายมาเมื่อก่อน

ว่ารัฐบาลคิดในวงแคบ ก็เห็นชัดเท็จจริงแล้ว ในเรื่องการทำปลาไดก
 ที่ตายเสียหายหายไป ปลาดังนั้นมากตายก็เพียงกรณีเดียว คือติดกระเบ็ด
 เท่านั้น แต่ที่จริงปลาไม่ใช่ตายเพราะติดกระเบ็ดอย่างเดียว ที่ตายเป็น
 จำนวนมากที่หลวงพระบาง โทษ แต่ที่รัฐบาลไม่ได้เขียนไว้ ก็แปลว่าเราต้อง
 ออกกฎหมายไว้เป็นเฉพาะเรื่องเฉพาะราย แต่ที่ที่จริงถ้าหากว่าเราเขียน
 กฎหมายให้เขาดูษณกรกฎหมายอย่างที่ท่านผู้แทนสมุหเทศาภิบาลเขาว่า เรา
 ก็คงจะพิจารณาที่จะประกอบให้ละเอียดเสียก่อนว่าหนักเบาเพียงใด ผู้
 ใดทำให้ปลาทายมาก เป็นหนักของรัฐบาลไม่ได้คิด แต่กรรมการ
 ประมงเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลอาจจะไม่มีความรู้ในเรื่องนี้หรือไม่เข้าใจเลย
 เพราะไม่ได้สอดส่องดูแลอย่างที่ท่านผู้แทนเขาว่า เพียงแต่ติดกระเบ็ด
 ชาวเขาชอบให้เห็นในภาคพายัพก็ได้ ชาวเขาเห็นแก่ตาพชดงดูดสนา
 ชาวเขาใช้รอกไม้ชนิดหนึ่ง ใช้รอกไม้ไม้เข้หน้าไว้ เมื่อปลามาไปถก
 พชรอกไม้ที่เข้หน้าไว้ปลาก็ตายเป็นหมื่น ๆ แล่น ๆ ล้วน ๆ เกือบจะทง
 อังในระยะ ๕-๖ กิโลเมตร ยิ่งกว่าติดกระเบ็ดในทะเล แต่ที่ที่ไม่มีกฎหมาย
 ที่จะให้ความคุ้มครอง หนึ่งประการหนึ่ง สัตว์แดงให้เห็นจากกฎหมาย
 มกพร้อง

อีกประการหนึ่ง จะเห็นได้ชัด ๆ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะร่างกฎหมาย
 รอบคอบให้ได้เด็ด ชาวเขาเห็นว่าการกระทำของเขาคง่ากรรม
 ของคิดตรงถึงหาบ ในฐานะที่หมดความผิดทำให้ปลาทายมาก ที่ท่านไว้ใน
 ทน อย่างที่โรงงานอุตสาหกรรมนาตาลที่ต่างปาง คือพชดงดูดสนา โรง
 งานอุตสาหกรรมนาตาลเขาเป็นจะต้องต่างกนกนาตาล กากนาคาดอย่าง
 ที่ฝรั่งเขาเรียกว่าไมร์ด ชาวเขาไม่ทราบเพราะว่าชาวเขาไม่ได้ ไปเมือง
 นอกเขตไม้ รือเรื่อง แต่เห็นจะเป็นไมร์ดแน่ ปล่อยกตั้งไปในด้านหน้าอง

เป็นเหตุให้ไปตายตั้งแต่ จังหวัดตากไปจนถึง จังหวัดตาก ททบมาแต่ละจะ
 คียงปลัดยฤตนาแดง คียงว่าปลัดยฤตนาแดงซึ่งเป็นเหตุปลัดยฤตนาแดง
 ไปออกใช้ ทงนเห็นได้ชัดๆ ว่าโรงงานน้ำตาลทำให้ไปตาย ไม่ใช่เพราะ
 แต่ดูกระเบิดแต่ผู้รับผิดชอบก็ คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
 คียงเข้าตรงในฐานรับผิดชอบโรงงาน นี้เราเห็นได้ชัดแล้ว ถ้าหาก
 ว่าเราไปออกกฎหมายแต่เฉพาะเรื่องทงนเห็นว่าจะไรทเกิดชน ไร่ไร
 มนทควรจะเห็นชอบเป็นตองเอาโทษ ขณะที่เราทงนไปไม่ถึงมันก็
 ไม่ได้ประโยชน์อะไร และในขณะเดียวกันทงนเราบัญญัติว่าลักษณะ
 กฎหมายให้เข้าผู้สภาพพิจารณากฎหมายกันที่ละอื่น รัฐบาลซึ่งเป็นผู้รับ
 ไม่ได้ของอะไรให้รับผิดชอบแต่ยกอื่น ก็เป็นการเสียเวลาเปล่าๆ นประการ
 หนึ่ง โดยเฉพาะในกรณีผู้กระทำความผิดไม่มีความจำเป็นที่จะต้องไปตงโทษ
 ในพระราชบัญญัติการประมง พระราชบัญญัติชาวประมงและสัตว์ทะเล
 เรายังคงควบคุมได้ ไม่ถึงตง กระเบิดอยู่ใน ครกบครของ ตำรวจ ก็ยังจับไม่ได้
 ทำไมจึงจะไปควบคุมอย่างนประการหนึ่ง และถ้าหากว่าเราจะปล่อยให้
 ให้ออกกฎหมาย ออกไปโดยไม่มี ขอบเขตเราจะ ต้องมาพิจารณากฎหมายซึ่ง
 ไม่รับผิดชอบเป็นก่ายเป็นกองออก เป็นกฎหมายได้ โดยไม่มี ขอบเขตขอบ
 อก และกฎหมายเก่าออกไปก็ควบคุมไม่ไหว เช่นอย่างโรงงานน้ำตาล
 ทชาพเจ้าว่า และหากไม่ทงนเอาไปเบอปลาอย่างทชาพเจ้าว่า เอ
 ่อนให้ สำหรับหาทางให้ เขารปเพราะเชื่อว่า สัตว์ทะเล เรายังควบคุมตาม
 หตถกฎหมายก็ไม่ได้ นชนหนึ่ง ชาพเจ้าเห็นอวเราไม่ควรรอาน ไม่คว
 จะปล่อยให้ออกไป กฎหมายต่างๆ ในระยะ ๓ - ๔ มนทปล่อยให้ออก
 ไปโดยไม่มีขอบเขตจึงเป็นผลเสียหลายต่อรัฐอย่างยง ยกตัวอย่างพระราช
 บัญญัติป่าไม้ พระราชบัญญัติป่าไม้ตอนหลังที่ ได้แก่ ไร่ชออกไปเกี่ยวกับ

ไม้สัก และไม้แก้ว ไซมัทกำหนดโทษลงไว้เช่นเดียวกันนี้ และได้มีผู้ทำ
การตัดถอบตัดฟันต้นไม้มากขึ้น ประการหนึ่ง

ประการที่สอง ทำให้เกิดคดีในโรงในศาลมากขึ้น แม้คดีของ
จ้างพนักงาน ต้องจ้างตำรวจ ไม้ไม้ต้องขยายกันเป็นการใหญ่ และได้
ควบคุมไปถึงตำบลต่างๆ ข้าราชการในกรมป่าไม้เล็ก ๆ นิด ๆ ได้เตือนชน
จนเกือบจะเว้นชบดกันหมด ขยายงานลงไปเรือกของเสียค่าใช้จ่ายชก
มาก เพราะเขียนกฎหมาย ๒-๓ มาตรา คดีในโรงในศาลที่ผ่านมช
คดีการเรือกของจับกุมเรือกของเพมอัยการของเพมผู้พวักชาชน ศาลใน
จังหวัดต่างปางคดีป่าไม้ไม่แปรชกจ่ายเรือก ต้องกขณนมนเพียงสามเรือก
เท่านั้น มเพียงสามเรือกเท่านั้น ทำให้จึงได้เขียนบทกำหนดโทษ ศาล
กำหนดไปมชด้อย่างนั้น เจ้าพนักงานต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างนั้น
ในทณดงเดือกกนถาเราเขียนกฎหมายเรือกของมตำรวจพิเศษชนมา สำหรับ
จับเรือกตระเบิดปลา คอคนทไประเบิดปลาเหมือนอย่างกทานผู้แทนจังหวัด
ตากเขาว่า ถ้าเกิดไปทำตายกฎหมายนั้นให้ ได้มช หรือคนตระเบิดใน
ทะเลได้ ควบคุมในแห่งน้ำจอน ในป่า ในห้อย ในเขา กฎหมายเก่า
เขามชด้อยู่แต่ย ซึ่งถ้าไม่ได้ทำอย่างนั้นก ไม่ ได้มชตามททานผู้แทน
จังหวัดตาก เรากก็ควรจระยตใจดีกกว่า ข้าพเจ้าขให้เห็นว่าจะทำอย่างไร
จึงจะได้มชเต็มท ข้าพเจ้าได้ความเรียมให้ทานประธานเห็นเดือกว่าไม่มี
ความจาเวเนทออกมตามอารมณ์ หรือตามทพบเห็นมาแต่อกเด็งนอเบ
กฎหมายเขามา แดงกมาเขียนลักษณะของกฎหมายผิดไป ชกประการ
หนึ่งจะเห็นผิดได้ชด้อย่างทผู้แทนสมทรวล้าครได้คานกฎหมาย เพราะการ
มาเขียนกฎหมายนั้น แตก ต่างกับ กฎหมายทเรา ห้ามเขา ชดง ออกของเข
ห้ามของไม่ ให้เขาชอกขกมแดนอะไรก็ตาม ซึ่งเป็นกฎหมายท โทธานาจ

แก่เจ้าพนักงาน เจ้าพนักงานต้องใช้ดุลยพินิจเป็นครั้งแรกว่าควร
 จะเหมาะสมด้วยประการใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตถึงกิจการนั้นยกม
 เรือง แต่จากกฎหมายฉบับเขียนไว้สำหรับในสถานที่ต่าง ๆ ซึ่ง
 เป็นที่จับปลาของคน แต่เมื่อไปอยู่ในความควบคุมของรัฐ ถ้าหากว่า
 เราเขียนกฎหมายแต่แต่เจ้าหน้าที่จะอนุญาต ไม่มีปัญหา แต่ก็ไม่
 มีปัญหาว่าความเป็นธรรมในระหว่างผู้ประสงค์กิจการที่จะได้รับอนุญาตจาก
 เจ้าพนักงานจะไม่มีเลย จะเป็นเครื่องเดียวความเป็นธรรมและเป็นทางหา
 กินของเจ้าพนักงานอย่างดีที่สุดเพราะว่าหน่วยควบคุมอย่างนั้นไม่มีความ
 จริง เพราะว่าการควบคุมอย่างนั้น ไม่ได้เป็นเช่น ๆ เจ้าพนักงานแต่ละคน
 ก็แตกต่างกันไป ถ้าไม่เขียนกฎหมายอย่างนั้น ห้ามกห้ามกันให้เด็ด
 ขาดไปเลย แต่หากไม่มีความเด็ดขาดจะเป็นแนวทางเสียมากกว่า
 ฉะนั้นถ้าหากว่าเราห้ามให้แน่นอนไปอย่างนั้นด้วย เราพิจารณาว่า
 ไม่สมควรจะรับหลักการกฎหมายนี้ กฎหมายเก่าเขาดีอยู่แล้ว

๑๑.๕๐ น.

นายชาย สอนใจ (ชลบุรี) : กระผมได้ฟังคำอภิปรายของ
 ท่านสมาชิกผู้เกียรติหลายท่านแล้ว ในฐานะที่กระผมเป็นลูกทะเลคนหนึ่ง
 ก็รู้สึกเสียใจว่า ได้มีท่านสมาชิกหลายท่านพยายามจะให้ชาวประมง
 นอนจม กระผมพออย่างนั้นก็เพราะว่าพระราชบัญญัติฉบับเป็นพระราช
 บัญญัติฉบับหนึ่งซึ่งจะออกไปเพื่อสร้างอาชีพให้แก่ชาวประมง มีได้ไว้
 คืออาชีพของชาวประมง แต่ว่าท่านผู้แทนราษฎรซึ่งอยู่แต่ในจังหวัดชุม
 แดงแต่ตั้งหน้าตาได้คำนึงถึงชาวบ้านไม่ ที่กระผมพออย่างนั้นก็เพราะว่า
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ออกมาแล้ว เป็นไปเพื่อสงวนพันธุ์ ปลาของชาว
 ประมงให้ได้ทำอาชีพนี้ ปลาของชาวประมงไม่ แต่อำนาจของฝ่ายบ้าน

นั้นเพื่อกันให้พ้นๆไปตามนิตกทำตายไป ท่านประธานที่เคารพตามมาตรา
 ๒๐ ทวิ ตามมาตรา ๕ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๒๐ ทวิของพระราชบัญญัติเดิม
 ได้มีท่านสมาชิกผู้หนึ่งเถียงว่าในกฎหมายทั่วไปก็มีอยู่แต่
 กระผมไม่เถียง กระผมขอรับรองว่ามีจริงในกฎหมายทั่วไป แต่มีคำ
 ไปหมกตบดานผู้หนึ่ง สักจนได้ โดยรู้ว่าได้ มาโดยการ กระทำผิด ตามมาตรา
 ๒๐ นั้น จะเอาไว้ก็ไม่ได้ จะเอาไว้ทำปดราปดาดกก็ได้ ไม่ได้ จะเอา
 ไว้ทำปด เหมือนอย่างที่ท่านรัฐมนตรี เกษตรว่า เพื่อใช้ ใน พ.ศ. ๒๕๐๑
 ของคนก็ไม่ได้ กระทรวงเกษตรได้มีความกรุณาต่อพี่น้องชาวประมง
 หรือพี่น้องราษฎรทั้งหลายที่ได้พ้นๆไป มาโดย ความผิด
 เพื่อจะเอาไว้ก็ไม่ได้ เพื่อจะเอาไปทำปด เพื่อจะเอาไว้ทำตายปดราปดาดก
 ท่านจึงได้จากที่ได้ พระเจ้ากษัตริย์ให้มี ได้ ในครอบครัวของเพื่อ
 การค้าสงวนโดยรู้ว่าได้มาโดยผิดมาตรา ๒๐ ของบทการสงวนอยู่แต่
 มาตราคือไปอีก คือท่านสมาชิกผู้หนึ่งเถียงว่าใน พ.ศ. ๒๕๐๑
 หรือ เครื่องมือ ประมง สักจนได้ สักจนได้ แลสงวนกัน ๆ ซึ่ง ได้มาโดยการ
 กระทำผิดต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ สักจนได้ สักจนได้ แต่สงวนได้มาหรือ
 สงวนกัน ๆ ที่ได้มาด้วยความผิดใน พ.ศ. ๒๕๐๑ หรือโดยการฝ่าฝืนการ
 กระทำผิดตามมาตรา ๒๐ ก็ให้สงวนเสียทั้งนั้น ในตอนแรก ๆ นั้นกระ
 ทรองเกษตรได้กรุณาให้สงวนไว้โดยอิสระ ถ้าหากว่าไม่รุนแรง
 แก่ผู้ที่จะสงวนนั้นก็จะพิจารณาว่าไม่ เป็นการ ผิดจะไม่ต้องรับเสียก็ได้
 ถ้าเห็นว่าหนักทำให้พชพช ปดาดกเสียหลายแสนคนมาก อย่างนั้นก็
 ไปทำให้สงวนเสียทั้งนั้นก็เห็นเรื่องซึ่งบังควรอยู่ในคดีแล้ว กระผมเห็นว่า
 วิจารณ์ในสภาผู้แทนราษฎรนั้น น่าจะเป็นวิธีที่ไปรอดอย่างหนึ่ง

ศาลาน คำนถนอยางนแต่จะทำให้รายฎนบหายตมจมอยางนกระผม
ไม่เห็นด้วย

๑๑.๕๕ น.

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ตามหลักการของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยเฉพาเจ้าพเจ้าเองก็ไมคตคาน แต่มีบาง
สิ่งบางอย่างที่จาเป็นจะต้องถกขนามาอภิปรายเพื่อให้รู้บาตรู้ตงกฎหมาย
ฉบับนี้ ในแง่ใดบางที่ยงมการผิดพลาดแต่ไมควรที่จะออกมาในบางอยาง
บางประการ ซึ่งควรได้คตทอนเต้ในชนกรรมมาชิกการของสภา ตามที่
ท่านรัฐมนตรีได้อภิปรายกตหรือความเหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ถก เทาท
ได้เขียนใจนตงนมากพดไปในเรื่องระเบียบ คือการระเบียบปลาซึ่งทำให้
เกิดความเสียหายแก่ปลาทงหลาย ซึ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
ได้จาได้ว่าสมาชิกไมควรจะคตคาน เพราะเหตุว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นการ
มุ่งทำโทษพดค่าต่างดางซึ่งได้ใช้ถูกระเบิดทำให้ปลานนตาย เพราะฉะนั้น
ในแง่นี้ชาวพเจ้ากจะไม่คตคานกฎหมายฉบับนี้ ท่านรัฐมนตรีกต ในเหตุผล
กตมิได้ขแรงไปให้ชคตว่าเรื่องการค้าปลานนมีโทษ ควรจะตงโทษ
อยางแรงหรือว่าโทษเต็ก ๆ น้อย ๆ ขยมขยมซึ่งกฎหมายเก้ารบได้เต็ก
น้อย แต่กตเกิดมี ในกฎหมายฉบับนี้ตงโทษอยางแรงเกินไ้ ก็ไมได้
ขแรงให้ท่านสมาชิกในทนทราบว่าเป็นเพราะเหตุใดจึงได้ตงโทษเพิ่มโทษ
จนเป็นจำนวนมากมาย กฎหมายฉบับนี้ตรงอยู่ตงนมากก็ ได้ผลคตของ
กตกระเตหรือผู้แทนซึ่งอยู่ทางภาคทะเล แต่ตงนผลรายนกกตบไปอยู่ทาง
ฝ่ายบกตงนมากได้แก่ภาคอีสานซึ่งชาวพเจ้าจะได้ขแรงคตไปน กฎหมาย
ตามมาตรา ๑๗ นั้นได้มระบบได้ไมให้ประชาชนทำการปลุกบญ จัวอ ปอ

หรือพจนานุกรมอื่น ๆ ในที่สาธารณะหรือที่มิใช่เป็นของราษฎร แม้แต่จะทำการจดจำให้แห้งไป เพียงจับปลาเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็กำหนดโทษไว้รุนแรงเกินไป ดังจะได้เห็นได้ตามมาตรา ๖๒ ในมาตรา ๖ ที่มีบัญญัติไว้ว่า ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนตามมาตรา ๖ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๔ มีผลตามผิดของระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ ท่านผู้มาจับที่เคารพโดยเฉพาะท่านรัฐบาล ข้าพเจ้าใคร่จะขแรงแสดงให้เห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เพิ่มโทษขึ้นมาโดยไม่เห็นเหตุผลที่แรงใจแต่ระวางโทษปรับไม่ได้ขแรงใจนั้น ย่อมเป็นผลร้ายแก่ราษฎรในภาคอีสาน ดังจะได้ทราบเรียนต่อไป สำหรับในภาคอีสานนั้นส่วนมากก็ไม่มีแม่น้ำลำคลองอยู่แต่มีแต่ร่องน้ำก้นแม่น้ำของสาธารณะซึ่งคนเดินอยู่จนเรียก เมื่อดงฤดูหน้าฝนเข้าพรรษาในเดือนกรกฎาคม ถึงสิงหาคม ขยายหน้าฝนตกลงมาราษฎรได้อาศัยจับปลาหากินกัน แต่ถ้าในกฎหมายนี้ได้ระบุไว้ไม่ให้ราษฎรทำการจับปลาหรือจับสัตว์ เพราะเหตุว่ามีความผิด แต่ราษฎรทางภาคอีสานนั้นก็เป็นราษฎรที่แห้งแล้ง ไม่มีลำน้ำ กว้างพอ อยู่ตามปกตินั้นก็ได้อาศัยน้ำมากได้ทำปลาได้ทำสัตว์ ปลาเล็ก ไข่ปลา เมื่อดงเวลาแดง เมื่อน้ำแห้งเหือดไปแล้วปลาก็ลงไปอยู่ในหนอง แต่ร่องน้ำมากทางภาคอีสานนั้นแม้จะได้ของห้ามปลาได้เป็นอย่างดี แต่ราษฎรไม่ได้รับประโยชน์อย่างไร เพราะในฤดูน้ำฝนน้ำท่วมไม่ให้ราษฎรทำการจับ ปลาที่น้ำมากมากถึงแม่น้ำโขง ปลาน้ำจืดเป็นประโยชน์แก่ชาวเขมรไปหมดสิ้น แล้วในกฎหมายฉบับนี้กำหนดโทษไว้ตั้งแต่ก่อนถ้าหากราษฎรทำการฝ่าฝืนเป็นต้นว่าไปปลิงปลา ในหนองน้ำ หรือไปทำการจับปลาในหนองกตขงในที่สาธารณะจากหน้าตาจรมมาติดงโทษสั่งเจ้าพนักงานอื่นเมื่อทำการเปรียบเทียบปรับกันได้ แต่ข้อไม่เมื่อยก

หมายฉบับนอกมาแต่... ถ้าหากเอาราชทูรทำผิด... เป็นคนชั่วไปปลุกข้าว
 เขาในหนของสาขารณกล... ปลุกปลอก... ซึ่งการปลุกข้าวหรือปลุกปลอก
 ก็นับว่าได้ประโยชน์แก่รัฐชาติอยู่เป็นอันมากที่จะได้ภาษา... แต่ราชทูร
 ต้องถูกทำการจับกุม... แต่จากอาชญากรรมที่เทียบไม่ได้ของมาพียงศาล
 โดยเฉพาะชาติเจ้าแบบท้องถิ่นโดยทางจังหวัดนครราชสีมา ของ ท่าน รอง
 ประธาน... เป็นต้น... หรือจังหวัดนครราชสีมาอย่างนั้นซึ่งมีอาณาเขต
 กว้างใหญ่ไพศาลอย่างที่สุด... ราชทูรจึงอยู่ไกล ๆ เมื่อเจตาแดงออกไป
 จับปลาเพียงเล็กน้อย... หรืออาจจะเขาไปหาบ้านเขา... ตามกฎหมายนั้น
 ต้องมี ใบอนุญาตในเรือที่ออกจับปลา... แต่จากราชทูรมหาในอนุญาต
 ไปตามนก... และต้องพียงศาลแล้ว... ราชทูรจะไปจับปลาใน
 หนของสาขารณเพียงคนเดียว... ต้องเดินทางมาเป็น
 เจตาแดงหลายวัน... แล้ว... ให้ข้อแก่ผู้จับกุม... อำเภอสอบถนแดง
 ก็ตั้งไปเสียการ... ก็ยการกตของพจนานคดีต้องมีประณกนออก... แต่กตั้ง
 พียงศาล... แต่ในที่สุดผลนั้นก็จะต่างโรศาลทั้งรับ... พอปรับเท่านั้น
 เองไม่มีโทษจำคุก... จับปลาเคียงเตา ๆ น้อย ๆ หรือปลุกปลอก... ปลุกข้าว
 ในหนของสาขารณนี้ศาลกตของกรมเมื่อศาลปรับกมผล เช่นเดียวกับเราให้
 อำเภอบริ... ราชทูรก็กตงานเข็ดสงหรือไมเข็ดสงตามเหมือน ๆ กัน
 เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับตราใจจนกระทั่งเจ้าพนักงานอำเภอ... เจ้าหน้า
 ททำการปรับไม่ได้... ของพียงศาล... นี้ก็รู้ดีว่าเป็นการรุนแรงเกินไป
 ซึ่งเป็นกานไม่เหมาะสมที่อยู่ที่ ๆ ก็เข็ดสงกฎหมายตั้งโทษขึ้นมาเฉย ๆ โดย
 รัฐมนตรีว่าการก็ได้... เหตุผลไม่มี... เหตุผลเป็นแต่เพียง
 ว่าทำให้เกิดระเบียบในน้ำ... จับปลากันแล้วก็มีผลความผิด... แต่ท่านเขาไปจับ
 ไข่น้ำ ๆ... ซึ่งผู้แทน... ทางภาคต่าง ๆ... ภาคเหนือก็... จะได้รับความ

กระทบกระเทือนในฐานที่ราษฎรของเราจะต้องได้รับความเดือดร้อน
 และโดยเฉพาะรัฐบาลบางทลอาจจะไม่หนักง กฏหมายที่เจ้าหน้าที่ไป
 แขนเขยื้อนไว้ เพราะเหตุว่าราษฎรที่ไปปลุกข้างกต จับปลาทะไรเดกน้อ
 กต ซึ่งนับว่าจำนวนมากที่สุดใภาคยี่สามนศของกตจับกมมาแต่ กต
 การเสียประโยชน์ทุก ๆ อย่างทุก ๆ ประการที่จะตามมาหากัน ก็จะได้รับ
 ความเดือดร้อน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่จะขอรับรองต่อรัฐบาลหรือ
 กรรมวิธีการของสภาฯ ซึ่งเมื่อได้รับเหตุกการกฏหมายฉบับนี้ ไปเดก
 คอระตคของความคณนอออกเดย เพียงแต่ให้เจ้าพนักงานอำเภอ หรือ
 เจ้าการส่งบส่งนนออยู่กับตำรวจ ให้เจ้าพนักงานตำรวจ มหนาทเพียง
 แต่ปรับความโทษานุโทษกพอ ไม่จำเป็นที่จะต้องทุกรายต้องนำส่งมาฟ้อง
 ศาล ซึ่งได้รับความเดือดร้อนอย่างที่สุด เมื่อเรือ ๆ นศกนกได้ออก
 พระราชบัญญัติภาษีสู่ราไป แต่ก่อนราษฎรกินสุราเดือน อำเภอปรับ
 ก็ไม่ได้ตั้งนำมาฟ้องร้องต่อศาล เดยอนกฏหมายของเราได้คักใหม่
 ให้ทำการปรับได้แต่เพียงอำเภอเท่านั้น เป็นการลดหย่อนผ่อนโทษที่ไม่
 ให้ราษฎรของเราต้องเสียเวลาเดินทางไปไกล ๆ เพราะเดตาไปจังหวัดที่
 กได้รับความเดือดร้อน เพราะเพียงแต่จับปลาทานกตของกตฟ้องร้องต่อ
 ศาล แต่กทำให้ราษฎรได้รับความเสียหายหลายอย่างหลายประการ
 ซึ่งตามปกคณนสำหรับภาคยี่สามนศราษฎรจับปลาทอนนศน ซึ่งเบนฤค
 เรียกว่าปลาทอกใช้ แต่เจ้าหน้าที่ของพยายามจับกุมราษฎรที่จะไม่
 ให้ทำการจับปลาท เป็นจำนวนมากมายเหลือเกิน กฏหมายฉบับนอออกไป
 แล้ว เราจะต้องจับราษฎรเป็นจำนวนมาเคามาฟ้องร้องต่อศาล ทำให้
 เสียประโยชน์หลายอย่างหลายประการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่จะ

คือรัฐบาลขอให้ตัดมาตราออกเสียเอาโทษตาม เดิมโทษ กฎหมายเดิม
อยู่แต่คงให้ปรับได้ ขอความกรุณาเพียงเท่านี้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ตามที่ผมได้ฟัง
ร่างกฎหมายฉบับขอประทานโทษท่านประธาน ผมได้พยายามยกมือ
สับดาท่านประธาน ฯ หาดายครั้งจนได้มาซักท้วงข้างเคียง ขอประทานโทษ
คือคุณสวัสดิ์ ฯ บอกว่ามานั่งใกล้คุณสมศักดิ์ ฯ นช่วยเหลือนั้น ท่าน
ประธาน ฯ ถ้าจะโกรธถึงไม่ ชะเยย คตขอเดาแต่จะทำไม่เคยชชะเยย
เป็นความจริง ขอความกรุณาให้ผมได้พูดในวาระนี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียงนั่งก่อนท่าน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : โปรดให้ความ
เป็นธรรมบ้าง ข้าพเจ้าขอรับรองความเป็นธรรม ถ้ามัดมาซักแถมบอก
ท่านประธาน ฯ แกลงแต่ถ้าจะไม่ชอบหน้าสมศักดิ์ ฯ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เรื่องอะไรจะแก่งท่านหรือ
โปรดนั่งเถอะ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ถ้าผมเห็นสมควร
ได้ ขอให้ข้าพเจ้าได้พูด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้อง

นายชัชวรินทร์ อินทพันธ์ (ลำพูน) : ท่านผู้มีเกียรติแห่ง
จังหวัดลำปางทศภิปรายเมื่อนักบวชท่านแทนแห่งจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งทรง
ตั้งคนนี้เป็นอธิการรัฐมนตรี ใน พ.ศ. ๒๕๕๐ ท่านคงจะเพิ่งมาจากต่างจังหวัด
ใหม่ ๆ จึงไม่ได้มี โอกาสทันตพระราชบัญญัติเก่า ๆ อับทบัญญัติเก่า ๆ
มีบทบัญญัติไว้ว่าอย่างไรบ้าง โหมปัญหาที่ท่านผู้มีเกียรติแห่งจังหวัด

ตั้งรองอธิบดีกองตรวจคดีกฎหมาย โดยไม่ได้คำนึงถึงการจับเวลาโดย
 การวางโต๊ะตมของขาเบรปัดถนน ความจริงกฎหมายเก่า พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่ง
 สมัยที่ท่านเป็นอธิบดีกรมกฎหมายได้เคยแต่ง กฎหมายบัญญัติไว้ที่
 เพิ่มในการระเบียบคดีแพ่งนอกเท่านั้นเอง แต่อีกประการหนึ่ง ในมาตรา ๑๒
 ของมาตรา ๑๘ ที่ท่านคัดลอกจากกฎหมายฉบับแก้ไขให้สำนักงาน
 เลขาธิการในหลวงพิจารณาอนุญาตให้ไปดูปะปนดูพิจารณาพิชิตในที่ต่างๆ
 ได้ทั่ว ไม่เห็นเป็นการบัญญัติให้สำนักงานเจ้าพนักงาน เป็นการแก้ไขใหม่
 ความจริงบทบัญญัติเก่านั้นอยู่ได้บัญญัติไว้เช่นนั้น จดให้ท่านไปเปิดดูใน
 มาตรา ๑๒ และในมาตรา ๑๘ ของพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๔๖
 ของนายทักแก้ไขใหม่ แก้ไขเพียงแต่ตัดคำว่า "คนของแต่เพียง" ออกเท่า
 นั้นเอง โดยที่รัฐบาลเห็นว่าการดำเนินการนั้นไม่เฉพาะหนของแต่เพียงเท่านั้น
 รวมความไปถึงแม่น้ำลำคลองด้วย จึงได้ตัดของแต่เพียงออก เขาก็
 ต่างวุ่น ประโยชน์ชนแทน เพื่อจะ คัดมุ้ง หนของทงบัง ทงแม่น้ำ ลำคลอง
 นอกจากนั้นขอความคัดลอกตรงเหมือนกันหมด

อีก ประเด็น หนึ่ง คือ ปัญหาที่ท่านผู้ มเคยรับ แห่ง จังหวัด บุรีรัมย์
 ยกปรากฏ ให้เขาไทยเกาะของมาตรา ๑๒ มาให้เปรียบเทียบปรับได้นั้น
 ท่านก็ไม่ได้คัดกฎหมายเก่าอีกเหมือนกัน กฎหมายเก่ามาตรา ๑๒ เดิม
 บัญญัติโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือนปรับ ๕๐๐ บาทเหมือนกันไม่มีแปลกแตกต่าง
 ด้วงกันเลย ท่านประธาน ฯ เพราะฉะนั้นในการที่กฎหมายได้บัญญัติโทษ
 ใต้ไม่เกิน ๑ เดือน และปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท รัฐบาลไม่ได้แก้ไขประกาศ
 ใต้เลย เพียงแต่เพิ่มเติมชนิด ๆ หน้อย ๆ ขึ้นมาเท่านั้นเอง เพิ่มโทษใน
 กรณที่จับปลาโดยวิธีกระเบิดเท่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้าหากว่า

ท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งจังหวัดต่างและท่านผู้เกี่ยวข้องทั้งจังหวัด
ได้ค้นดูกฎหมายเก่า ๆ สักนิดหน่อย ชี้ข้อซึ่งใจกว้าง ๆ ที่ท่านอภิปราย
คำนามัน ท่านก็คงจะไม่ค้านต่อไป

นายพัฒน์ นีวาสาเนห์ (ชัยภูมิ) : กระผมเห็นว่าได้อภิปราย
กันมาเป็นเวลานานแล้ว ขอสั่งขอเปิดอภิปราย

มีสมาชิกรับรอง

นายเทียบ ไชยนิรันดร์ (ตาก) : ข้าพเจ้าใคร่จะขอเสนอให้
เปิดอภิปรายต่อไป เพราะท่านรัฐมนตรียังไม่ได้ออกมาแสดงความ
เพิ่มโทษ ... เท่าอะไรก็อะไรที่รัฐมนตรียังไม่เห็นชอบ แต่ก็มีเรื่องไป
ที่ข้าพเจ้าถามก็ไม่เห็นชอบ เพราะฉะนั้นก็ขอโอกาสเปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าจะขอให้ท่านรัฐมนตรี
ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

นายท้าวยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : เมื่อคุณท้าว
ต้นปีต้นซึ่งคุณชัยวัฒน์ ... อภิปรายแล้ว เมื่อคุณพัฒน์ ... ยกมือขึ้นท่าน
กลับไปพัก พวกเราเสนอปิด ท่านควรจะรีบพิจารณาก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช้ท่าน เขายังไม่ได้พูดอะไร
เลย คืออย่างนั้น ข้าพเจ้าก็พยายามสั่งต้นเรื่อย แต่ว่าคราวนี้แดงแต่
ใครจะเสนอขึ้นมากก็ไม่รู้ว่าจะพูดอะไรท่านเขาอาจจะเสนอเปิดอภิปราย
ก็ได้

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาพสีนู้) : ขอให้มีขแจง
ดักเด็กน้อย ที่ผมพูดค่านไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขยนิ่งท่าน ไม่คอง เข้าใจระ
ทานนงก่อน

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาพสีนู้) : ขอให้มีพูดดักเด็ก
น้อย ผมไม่เขาอะไรทรอก แต่ผมจะพูดฝากไว้ว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ; ไม่คอง ๆ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (ภาพสีนู้) : ตามปกติท่าน
ประธาน ก เคยจคจงหระค่าน สนับค่นเป็นจงหระ ๆ ไป แต่ท่านมอง
ดบตามฝ่ายสับค่น ท่านคองการจะบิตทอนก ขปบ ค่อนค่นทค่านยกมช
ทานกไม่ค

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาอะ ขอให้ทานนง ขาพเจ้า
จะขอให้ทานนงหาขอมงคกร

ขาพเจ้าขอให้ ทประชมนิจนชัย ทานผู้ใดเห็นคกรที่จะเบ็ด
อภิปรายค่อไป ไปรคยกมชชน
มคมาชกยกมช ๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทานผู้ใดไม่เห็นคกร ไปรคยกมชชน
มคมาชกยกมช ๑๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอนว่ากค่ออภิปรายค่อ ค่อไป
ขาพเจ้าจะขอให้ทประชมนิจนชัย ทานผู้ใดเห็นคกรจะรับคกร
แห่งร่างพระราชบัญญัติ นไว้พิจารณาค่อไป ไปรคยกมชชน
มคมาชกยกมช ๑๑๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป ตั้งคณะกรรมการ
สามัญหรือวิสามัญ

พลเรือโท หลวงสุภาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร : รัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอกรรมการ
วิสามัญจำนวน ๗ นาย จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่นเป็นอันว่าให้มีการมาชิกวิสามัญจำนวน ๗ นาย โปรดเสนอชื่อ

พลเรือโท หลวงสุภาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร : รัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย คือ ๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
เกษตร ๒. ผู้ช่วยปลัดกระทรวงเกษตร ๓. อธิบดีกรมการประมง

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ถ้าพบ) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
ชววิช ทานต์มฤทษ์
มีสมาชิกรับรอง

ขุนวิเทศกรุณการ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายชัยวัฒน์
อินทะพันธ์
มีสมาชิกรับรอง

นายจิตตะเสน ไชยาคำ (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

อนุวัติศาสตร์การ

มีสมาชิกรับรอง

นายชาย สุกังคะ (ชลบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเชย

จันทร์วงศ์

มีสมาชิกรับรอง

หลวงอรรถพพิศาล (ตราด) : ขอเสนอเปิดการเสนอชื่อ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้ว ขอให้ได้อาจิกรอ่าน

รายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อกรรมการวิสามัญ

ดังนี้ ๑. พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ ๒. นายฉะชัย กุญชร ณอยุธยา

๓. นายบุญ อินทรทรัพย์ ๔. อนุวัติศาสตร์การ ๕. นายชวดี ทานสัมพันธ์

๖. นายชัยวัฒน์ อินทร์พันธ์ ๗. นายเชย จันทร์วงศ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง

เกษตร : ภายใน ๗ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็น

อย่างอื่น ถอดจากประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน

หมดระเบียบการแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา
คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

		ผู้ตรวจรายงาน
ท. ไชยกองยศ	เด็ก จารุณี	๑๑
สุขุม	โสมเฉลา ตัณฑกร	๑๑
พ.ท. อร่าม เมนะคงคา	ฉันทนา ชานบ้อม	๑๑
นายเหต้อม พันธุ์ฤกษ์	ช. ศุภจิตา	๑๑
มานิต อธิเดช	อุดม พตยสังวาลย์	๑๑
ทองพูน ทิมฉิม	สังพงศ์ ศิริพจนเกียรติ	๑๑
ดำรงรัฐวิภาส	เผียน ชวดยุ้ม	๑๑
วิจิตรการ	ชนุ มนยวงศา	๑๑
	จ่างค์ ใจอ่อนน้อม	๑๑

ฉันทน์ ตัณฑกร

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศิริธาดา

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ นันทะศนธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บุญทวี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(ลงนาม) ประจวบจันทน์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร